

CARRER

núm.
53
primavera
2011

La Roda... en marxa!

Els projectes, els objectius, l'equip, el patronat...

Tamborinada 2011

La festa de l'esport i el lleure sense barreres

Et sona? El Sud sona!

Creació audiovisual jove a Sabadell

Matthew Tree

Un londinenc a Barcelona

Un altre turisme és possible

Les estades solidàries de SODEPAU

Enric Magoo

La il·lusió feta màgia

A cau de roda

Notícies de la Fundació La Roda i les seves entitats

Espectacularment parlant

Discos, notícies i estrenes d'espectacles per a tots els públics

• La Mostra d'Igualada

• La Fira de Titelles de Lleida

La revista de la Fundació La Roda d'accions culturals i del lleure

el tema

3

Tamborinada. 29 de maig
La festa de l'esport i del lleure

a cau de roda

4-11

- La Roda en marxa
Les xifres, les entitats,
els projectes, el patronat,
l'equip tècnic, el consell
assessor...

- les entitats de la roda
- roda·món
- un barri, una entitat,
uns artistes

associ·accions

12

- destaquem

13

XIC. El Pla Comunitari Poble-sec
escalfa motors

14

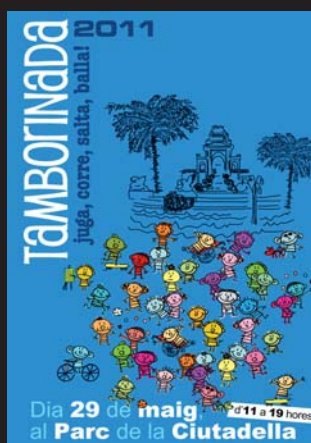
Et sona? El sud sona!
Creació audiovisual amb joves e
Sabadell Sud
Carme Mayugo

15

La Xarxa BCN Antirumors
estrena web
• gestió associativa
La Llei de protecció de dades
Roger Santiago

16

El teixit associatiu de Barcelona
es prepara per decidir el seu
paper com a agent social
• un conflicte... una solució
Jugar, una escola de vida

cooper·accions

17

Un altre turisme és possible
Turisme solidari amb Sodepau

l'ampli

18

De font en font
Aprenem de l'aigua
Lluís Pagespetit

19

Un londinenc de Catalunya
Entrevista a Matthew Tree
Judith Cobeña Guàrdia

20-21

- amb nom propi
- tradi·accions
- recordant...
- notes i notícies
- paraules, paraules, paraules
Fundació Pere Tarrés

l'entrevista espectacular

22-23

Enric Magoo
La il·lusió feta màgia i...
viceversa
Anna Jarque

espectacularment parlant

24-25

- kèiad9?

26

- anem a veure
Puça Espectacles

27

Toc de Retruc
30è aniversari
Eugení Proubasta

28

La Mostra d'Igualada

29

- destaquem
- una mica de miquelet
Miquel Rabert

Una xarxa de feina ben feta

30

- enxarxa't al web
Selecció de webs

33

- 6 x 4. L'espai dels
músics-animadors del país
La Tresa i la Verdesca

idees tallers

34

- Instruments musicals
gallineta
Miqui Giménez
- el podi

editorial

Ja ha arribat la primavera, i com
diu la dita, la sang s'altera!

Aquest hivern ha estat en molts as-
pectes una mica més fred de l'habi-
tual: eleccions al nostre país, nous
canvis, pocs diners, incertesa de
tots i sobretot per als més necessi-
tats. Com en sortirem de tot ple-
gat? *Chi lo sà...*, que deia aquell. El
món no sap com sortir-ne, potser és
que els grans "capitostos" no volen
soltar prenda, que diuen en cast-
tellà. Potser és que cal començar a
parlar clar i català i no convé, no
en sabem o seguim tenint por dels
plats trencats.

Això sí, nosaltres —i quan dic nosal-
tres em refereixo a totes les enti-
tats culturals i socials del país de
tota mida i color— seguim sumant,
aportant un ingent nombre de vo-
luntaris/es, de ciutadans/es com-
promesos, esforçant-nos per fer del
nostre un país digne, un país culte,
un país avançat. Potser caldria que
totes les institucions reflexionessin
profundament quinze minuts al dia,
imaginant-se què passaria si ens
aturéssim una hora i avaluar què
s'aturaria... Ens sembla que no ens
ho podríem permetre com a nació,
els governants tampoc ho podrien
sostenir. Pensem-hi de cara a la tar-
dor?

Caldria que aquesta primavera pro-
poséssim aquests minuts de refle-
xió i veiessin que ens tenen sempre
a disposar, que val la pena de valo-
rar en la seva justa mesura l'esforç
voluntari de tanta gent implicada,
gent jove, gent no tant jove, des de
la societat civil que de fet són els
leaders reals d'aquesta nació nos-
tra, tan rica i amb tants pobres (1
de cada 5 catalans és pobre) que no
vol seguir igual. Si volem seguir
parlant d'una nació rica i plena no
ens ho hauríem de permetre, per
dignitat col·lectiva.

Tan de bo aquest temps nou acolo-
rit i esperançat ens tenyeixi a tots
d'il·lusió per seguir tirant endavant
sense rebaixes de cap mena, dient
prou quan calgui perquè com deia
aquell, ja està bé la conya!

Us esperem a tots i totes a la Tam-
borinada el 29 de maig, una bona
manera de rebre les noves idees i
sumar esforços i complicitats. No hi
falteu!

Lluïsa Celades

La revista Carrer és editada per la
Fundació La Roda d'Accions
Culturals i del Lleure, creada l'any
2003 per l'associació La Roda
d'Espectacles Infants i Juvenils
als Barris i d'Accions Culturals. La
Fundació agrupa prop de cent
associacions juvenils, infantils i
culturals de trenta-set poblacions
catalanes. Des de fa trenta-tres
anys La Roda programa specta-
cles i tallers de tots els gèneres per
als infants i els joves a través de
les associacions dels barris. Els
objectius són oferir un lleure de
qualitat, educatiu i formatiu als
infants i els joves, afavorir l'ús de
la llengua catalana en el lleure,
difondre el coneixement de la cul-
tura popular i les tradicions del
país i donar suport al teixit associ-
atiu dels barris. La Roda va rebre
l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

Coordinació, correcció i maquetació: Lluïsa Armengol
Redacció: Lluïsa Armengol i Judith Cobeña Guàrdia
Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Anna Corbella, Salvador Figuerola,
Anna Jarque i Joan López
Col·laboració: Entitats de La Roda, Montserrat Fran, Fundació Pere Tarrés, Gestió de
Fundacions i Associacions SL, Miqui Giménez, GREC-Grup de Recerca i Estudi del
Conflicte, Anna Larrull (Sodepau), Carme Mayugo (Teleduca), Lluís Pagespetit (SCEA),
Eugení Proubasta, Puça Espectacles, Pep Puigdemont, Ramon Torra (2n Congrés
d'Associacions de Barcelona), www.festes.org.
Disseny portada: Umberto Valeri i Marta Serra
Fotografia portada: Guillem Beltrán
Preimpressió i impressió: Tallers gràfics de Rúbrica Editorial
Edita: Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure
C. Sèquia, 9-11. 08003 Barcelona
Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05
administracio@fundaciolaroda.cat - www.fundaciolaroda.cat
Dipòsit legal: B/25.352.87

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

La Fundació La Roda no es fa responsable de les opinions expressades en els
articles signats.

29 de maig
Parc de la Ciutadella
Barcelona

■ 34a Tamborinada

La festa de l'esport i del lleure

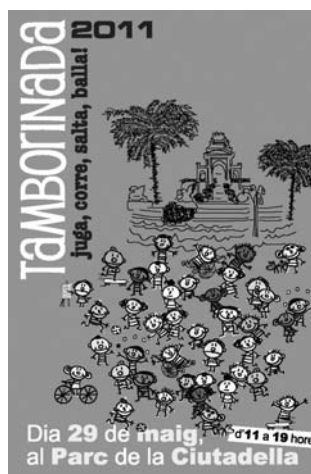
Quantes festes dedicades al públic familiar poden presumir que han arribat a la 34a edició? Poquetes, i la Tamborinada n'és una. I això és mèrit de les entitats que l'organitzen cada any, de les companyies artístiques que l'omplen de colors, art i fantasia, del públic, que mai no falla, i d'un projecte educatiu, el de la Fundació La Roda, que any rere any aporta els seus fruits a la vida dels barris i dels infants i joves que hi viuen.

Aquest any, la Tamborinada, que s'organitza per segon any consecutiu amb l'ajuda d'entitats del sector de les discapacitats, proposa jugar, córrer, saltar i ballar, amb més de 60 jocs, tallers i espectacles que giraran entorn del món de l'esport i el lleure sense barreres. I també convidarà a tothom a cantar la cançó de la Tamborinada, feta expressament per l'ocasió per Pep Callau.

La Tamborinada, un any més, convoca les famílies a participar a la gran festa de l'educació en el lleure i el compromís cívic, la gran festa on es mostra la feina diària de monitors, entitats i artistes a favor de la cultura i l'educació.

Aquest any destaquen les activitats dedicades a l'esport en totes les seves formes. L'esport, que la majoria de les entitats d'educació en el lleure utilitzen com a eina de dinamització i de cohesió, serà el protagonista de la festa amb gimcanes, jocs, que inclouran els jocs de carrer tradicionals, i tallers divertits, originals i per a totes les edats fets pels monitors de les 90 entitats de La Roda i de Cocarmi (Comitè català de representants de persones amb discapacitat) que hi participaran.

Aquest any la Tamborinada oferirà un espai per als més petits, de 0 a 5 anys, i proposarà espectacles de dansa i de teatre musical, a més dels habituals de màgia, titelles, animació i contes, amb una bona representació del col·lectiu d'artistes catalans que es dediquen a l'espectacle familiar. El cantant i músic Pep López hi farà la seva actuació 4.000 i Jaume Barri hi estrenarà el seu espectacle amb cobla. També hi podrem sentir la música del Club Shanga, vingut del Zimbabwe i guanyador del Festival Music Crossroads 2010. Sandra Rossi, Nona Umbert, Jordina Biosca... el programa és ampli i està pensat per satisfer tots els gustos i totes les edats. La Fresca, finalment, formada per Pep Callau, Gog i Magog, Accialt, Ziga Zaga i SPproduccions, oferirà els espectacles d'inici i de cloenda, que inclouran la cançó de la Tamborinada, creada per Pep Callau amb La Fresca i la participació musical de Los Remendaos. Destaquem també que la Tamborinada oferirà per primera vegada el Passeig dels Teatres, en què diverses sales barcelonines dedicades al teatre familiar mostraran al públic la seva feina i les seves ofertes teatrals. Finalment també es presentarà EVA INFANTIL.0, el festival de contes impulsat per Jordina Biosca amb el suport de la Fundació La Roda.

- 80 entitats de La Roda i 10 entitats del Comitè català de representants de persones amb discapacitat
- 60 tallers i jocs per a tots els gustos
- 30 actuacions dels millors grups artístics

34a tamborinada

el programa

Al matí...

a Inauguració a les 12 h amb **La Fresca**
a Cercavila i jocs amb els **Ministrils del Raval**
a Titelles amb **Titelles Babi**
a Contes amb **Cesc Serrat**
a Màgia amb **Struc**
a **Orquestra de la Bona Sort**
a Des de l'Àfrica, **Club Shanga** (Music Crossroads)
a Màgia amb **Mag Robin**
a **Jaume Barri + Cobla Xica**, estrena absoluta
a Taller dels **Castellers de Barcelona**
a Taller **Associació Titellaire de Roquetes**
a Animació amb **Teatre del Govern**
a **Cobla Mediterrània**

Al migdia...

a Hip-hop i escuma amb **Jordi Callau-Tremola**
a Contes amb **Isara**
a Concert de **Sit Jazz Band**

A la tarda...

a **NS Danza**
a Cercavila amb **Band the Marxa**
a Actuació dels **Castellers de Barcelona**
a Actuació 4.000 de **Pep López... i Sopars de Duro**
a Cloenda a les 18.30 h amb **La Fresca**

Al matí i a la tarda...

a **60 tallers i jocs per a tots els gustos**
a Ludoteca i rocòdrom de la **Generalitat de Catalunya**
a Taller de circ amb **Desastrosus Cirkus**
a Circ amb **Solfasirc**
a Carrers d'Art amb **Detotskolors.com**
a Gegants de **Sant Climent** i bestiar de **Ciutat Vella** de Barcelona
a Cançons amb **Cracs d'Andi**
a Clown amb **La Bleda**
a Teatre amb **Zum-zum Teatre**
a Dansa i percussió amb **Perkimba**
a Taller de dansa amb **Marta Amatrain**
a Contes amb **Nona Umbert**
a Contes amb **Sandra Rossi**
a Contes i titelles amb **Roba Estesa**
a Màgia amb **Toni de las Heras**
a Jocs amb **Structures Musicales**
a Contes amb **Jordina Biosca**
a Cercavila i actuació amb **Aprodisca Batuke**
...i bona Tamborinada!

La Roda

en marxa

el patronat

Josep Fran Ayudan

Càrrec: president
Professió: administratiu comptable jubilat

—Des de quan és president de la Fundació?
—Des de l'any 1977.
—Quina és la seva professió?
—Ara estic jubilat, però he treballat sempre com a administratiu comptable per grans empreses. Al mateix temps he fet tasques voluntàries a diferents entitats. Ara en faig a la Fundació ajudant amb el control econòmic, la facturació i la comptabilitat. De fet, no em costa gaire perquè és posar els meus coneixements a disposició de l'entitat.
—Quin projecte li sembla més interessant?
—Per a mi, La Roda als Barris, un dels projectes troncal, la base de La Roda. Fer que les entitats es moguin i tinguin eines, espectacles, tallers que els ajuden en el seu dia a dia per proporcionar educació, cultura i lleure de qualitat a tots els barris.
—De quines altres associacions forma part com a soci o col·laborador?
—He estat col·laborant amb l'AV de Montbau mentre vam viure al barri i fins que vaig baixar al centre de Barcelona a viure.
—Un desig pels propers cinc anys?
—M'agradaria que les administracions del país signessin un compromís ferm amb La Roda, ens seguisin fent costat de manera que continués la seva tasca sense el neguit que cada inici d'any representa l'interrogant del finançament. Desitjaria una mica més de tranquil·litat pressupostària.

En 34 anys de vida —l'any que ve, si tot va bé, en farem 35— La Roda ha crescut, ha evolucionat, ha canviat. S'ha adaptat, ha creat nous projectes, s'ha mogut i ha maldat per complir la seva funció de dinamitzadora cultural en català a tot el territori català. I potser ara ha arribat l'hora de recordar què fa La Roda, amb qui i de quina manera, i també de presentar-ne el patronat, el comitè assessor i l'equip tècnic, que marquen la feina diària de l'entitat.

L'ànima de l'entitat, o més ben dit les 81 ànimes de la Fundació La Roda, les 81 entitats d'educació en el lleure que en formen part des de 32 poblacions catalanes, són les que li donen vida i sentit. Si en voleu saber més, adreceu-vos a la pàgina web de La Roda. Hi trobareu la llista de les entitats i tota la informació sobre la feina que fan als seus barris amb la participació de milers de voluntaris, educadors i monitors.

LA RODA ALS BARRIS

És el projecte més antic, el projecte troncal de l'entitat, que es fa des del 1977, amb les 81 entitats que formen part de La Roda.

Amb aquest projecte es programen cada any a 32 poblacions prop de 300 activitats, espectacles de tots els gèneres i per a tots els públic i tallers lúdics. Els objectius: utilitzar les arts escèniques i la cultura, en particular la cultura popular i tradicional, com a eines educatives, formatives, dinamitzadores i de prevenció de l'exclusió social. I també com a eines de normalització de l'ús del català.

LA TAMBORINADA

Es fa cada any des del 1977. És la gran festa de les entitats. S'hi posa en comú la feina feta durant tot l'any als barris. Dura un dia i ofereix al públic una trentena d'actuacions artístiques i manifestacions de la cultura popular. Els objectius: ser un mostrador del sector de l'educació en el lleure, de les arts escèniques adreçades al públic familiar i de la cultura popular.

CARRER

La publicació s'envia a 3.500 escoles, entitats, companyies artístiques, administracions i persones interessades. Parlem del món associatiu català i de les companyies artístiques. Els objectius: informar i difondre experiències associatives interessants i el treball de les companyies catalanes per crear complicitat i sinergies.

xifres de l'any 2010

- 561 actuacions a 43 poblacions catalanes
- 179 sessions —687 hores— de tallers i cursos
- 15 activitats de jocs
- 2 números de la revista *Carrer*
- Tamborinada: 30 actuacions artístiques i 60 tallers sota el lema "Belluguem-nos tots", amb la col·laboració de 15 entitats del sector de les discapacitats

l'equip tècnic

Judith Cobeña Guàrdia

• Coordinadora
• A La Roda des del 2008

Anna Jarque Piñol

• Programadora
• A La Roda des del 2010

Lluïsa Celades Mediavilla

• Directora
• A La Roda des del 1977

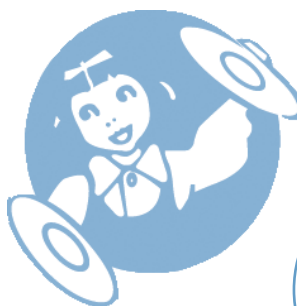
Anna Corbella Albero

• Relacions externes i comunicació
• A La Roda des del 2003

Carme Beltrán Ocejó

• Administrativa
• A La Roda des del 2000

Lluïsa Armengol Montasell

• Tècnica
• A La Roda des del 1987

Ens trobareu a:
C. Sèquia, 9-11
Barcelona
93 414 72 01
www.fundaciolaroda.cat

Continua a la pàgina 6

el patronat

Pere Baltà Llopart

Càrrec: secretari
Professió: escriptor i periodista

—Quines són les seves ocupacions actuals?

—Sóc escriptor i periodista, i la vida m'ha portat a exercir funcions relacionades amb la comunicació i les arts gràfiques, a part dels anys de servei a la Generalitat de Catalunya i tres legislatures al Congrés de Diputats. Ara estic jubilat, però entre altres coses, dirigeixo *Tornaveu*, la revista digital de l'Ens de Comunicació Associativa.

—Des de quan està vinculat a la Fundació?

—Fa uns trenta anys, quan dirigia el Servei de Promoció Cultural de la Generalitat, vaig conèixer La Roda i em va semblar que el seu model d'actuació per a les comunitats d'extraradi era molt positiu. Vaig donar tot el suport que em van demanar. L'any 2003, se'm va proposar format part del patronat de la nova fundació.

—Quin projecte destacaria?

—La Tamborinada, però també l'acció que es fa cap a certs barris, que requereix una capacitat de gestió i de sensibilitat social molt notables. I tampoc es pot oblidar la feina de coordinació de les companyies, ni la revista *Carrer*, un bon instrument de comunicació i cohesió de les associacions implicades.

—Forma part d'altres organitzacions? Per quina raó?

—Sóc soci de totes les entitats culturals del Prat, on visc, de l'Ateneu Barcelonès, dels Amics de l'Alguer, presideixo la Fundació Candel... Quan em vaig jubilar vaig decidir seguir treballant pel meu país enfortint les estructures federatives culturals que vaig començar a promoure des del Servei de Promoció Cultural. Crec que la cultura és enormement eficaç per treballar per a una societat justa i les associacions són l'instrument d'una revolució eficaç, pacífica i cultural.

—Un desig pels anys que venen?

—Que La Roda en duri molts més fent la bona feina que fa.

Salvador Obiols Gras

Càrrec: vocal
Professió: funcionari públic

—Què el va portar a vincular-se a La Roda?

—La tasca que feia als barris més desafavorits per fer-hi arribar la cultura, la llengua i una idea de país.

—Quin dels projectes actuals de La Roda us engresca més?

—La Tamborinada i la Roda als Barris.

—Com voldria que creixés la Fundació La Roda?

—Amb projectes educatius i de formació per tota la canalla del país assegurant aquesta malla associativa que fa que no es perdi ni llengua ni cultura pròpia i s'hi vagin incorporant tots els accents.

Milós Albero Jové

Càrrec: vicepresidenta
Professió: infermera, Comunicació i RRPP

—Des de quin any està vinculada a la Fundació La Roda?

—Des del 1997. En aquella època jo treballava a La Caixa a l'Àrea de Comunicació i RRPP de la Territorial de Barcelona, i vam tenir contactes a nivell professional.

—Creu que la seva antiga dedicació professional dóna un valor afegit a la seva posició dins el patronat de la Fundació La Roda?

—Crec que sí.

—Quin és el projecte que més li agrada?

—Crec que són força interessants La Roda en Ruta i, per descomptat, la Tamborinada, l'acte que recull l'esforç de tot l'any de totes les entitats vinculades a La Roda.

—Forma part d'altres organitzacions? Quin és el seu compromís cívic?

—Sí, en dues ONG. I el compromís cívic, el compleixo ajudant les persones més necessitades.

—Un desig pel futur de La Roda?

—Ser la primera entitat en el lleure infantil i juvenil de Catalunya.

Salvador Figuerola Curto

Càrrec: vocal
Professió: educador a la Fundació Ateneu Sant Roc

—Des de quan està vinculat a la Fundació La Roda?

—Des de fa 21 anys.

—Com participa al Patronat? Què hi aporta de diferent?

—Faig present al Patronat la visió de barri, del treball directe que fan les entitats amb la gent dels territoris, del treball en xarxa...

—Quin projecte destacaria?

—La Tamborinada com a moment de donar a conèixer La Roda i totes les entitats a tot Catalunya, amb el seu treball educatiu, social i cultural. I els espectacles i tallers de què gaudim als barris gràcies a La Roda. I les activitats de qualitat, que fomenten la cultura popular catalana i l'ús de la llengua com a element de cohesió social.

—Forma part d'altres associacions, organitzacions i entitats? Per quina raó?

—De la Federació Catalana del Voluntariat Social, la Federació d'Entitats d'Atenció a Infància i Adolescència i la Coordinadora Catalana de Fundacions. Pensem que el treball en xarxa amb altres entitats enriqueix la nostra tasca i ens fa tenir una visió àmplia del treball, més enllà de la nostra aposta pel territori.

—Un desig pels anys que venen?

—Mantenir el treball de La Roda, amb més implicació de les entitats que en formem part. La força de La Roda és la gent que s'implica i treballa en valors en els diferents territoris del país.

Mònica Terribas Sala

Càrrec: vocal
Professió: periodista i professora universitària

—Com va néixer la seva vinculació amb el patronat de la Fundació La Roda?

—Ja fa anys que conec les activitats de La Roda i sempre he sentit admiració i respecte per la capacitat de mobilització i generació d'activitats de la societat en defensa de la cultura, especialment per als més petits.

—Què creu que hi pot aportar?

—Espero poder contribuir a traslladar als mitjans la importància de les activitats de la Fundació i que, sobretot, entenguin la importància de l'existència a la nostra societat d'organitzacions com aquesta i dels valors que promouen.

—De quines altres entitats forma part? Quin és el seu compromís cívic?

—Tant en la meua vessant professional com per caràcter personal, al llarg de la meua carrera m'he vinculat a diverses entitats. Ara en destacaria una, la Fundació Paco Candel, de la qual formo part del Patronat, per tot allò que simbolitza per Catalunya la figura i l'herència de Paco Candel.

—Coneix bé els projectes de la Fundació? Quin li fa més el pes?

—Sens dubte la Tamborinada, però no pel fet de l'esdeveniment per si sol, sinó pel que representa, per tradició, per dimensió, per pensar en tots els públics.

—Un desig de futur per La Roda?

—Llarga vida, perquè malgrat que milloren molts dels aspectes que persegueix, és important mantenir actives entitats que contribueixen a mobilitzar i cohesionar la nostra societat.

Lluís Gómez Tamayo

Càrrec: tresorer
Professió: comercial

—Per quina raó es vincula a la Fundació?

—Com que mai havia estat vinculat a associacions de cultura, tot i que aquest és el meu àmbit de treball, vaig pensar que era hora de fer-ho i La Roda, per trajectòria, em va semblar idònia.

—Quin valor afegit creu que hi pot aportar?

—Coneixements sobre el món professional en què em moc, que és el món de la cultura, com a assessor legal.

—Quin és el seu compromís cívic?

—Passa per donar un cop de mà a la Fundació La Roda en tot allò que pugui perquè 81 entitats mobilitzant cultura bé s'ho valen.

—Quin projecte de La Roda l'engresca més?

—La Roda en Ruta, per la seva dimensió de futur. Preveure la formació de monitors, educadors i joves en temes com l'ús de les noves tecnologies, el respecte del medi ambient o l'ús de les arts escèniques per millorar la convivència, penso que és situar-se en ple present ben enfocats al futur.

—Un desig pel futur immediat de La Roda?

—Com a mínim que s'aguantin tants anys com fins ara fent arribar cultura en català i lleure de qualitat a tots els racons del país.

els projectes

LA RODA EN RUTA

Sistematització de les ofertes formatives de l'entitat, aquest catàleg ofereix als agents educatius del món del lleure i als joves de les entitats eines de formació i educatives pràctiques i dinàmiques. Arts escèniques, arteteràpia, teatre social, fotografia, grafit educatiu, jocs cooperatius, cuina intercultural... són propostes que ajuden a educar en els valors, la diversitat, el respecte a la natura...

ACTUEM!

El projecte està format per tallers setmanals de teatre social i de l'Oprimat per a adolescents de 13 a 18 anys. Els joves experimenten amb les tècniques d'aquesta disciplina i creen una obra de 15 minuts sobre els temes que els interessa. Al final del projecte els grups comparteixen la feina feta i mostren públicament la seva obra a la Trobada Actuem!. Des del 2006, 250 joves de 13 poblacions hi han participat i al maig es farà la quarta Trobada. Els objectius: ajudar a reflexionar sobre els conflictes i donar eines per resoldre'ls des de la pròpia veu dels joves.

MOSAIC DE COLOR

Eines com els espectacles que tracten de la diversitat, tallers que fomenten la reflexió i l'apropament, activitats que permeten crear espais de trobada i de complicitat entre gent de tots els orígens... Aquests són ingredients d'un projecte que utilitza la cultura, la festa, l'art i la formació com a tret d'unió per crear complicitats, treball en xarxa i cohesió entre persones i també entre entitats.

PROGRAMACIONS D'ESPECTACLES

La Roda desenvolupa projectes puntuals per a administracions i empreses relacionats la majoria amb l'àmbit de l'espectacle familiar. Els objectius: oferir programacions de qualitat i en català i contribuir a donar suport al sector de l'espectacle familiar.

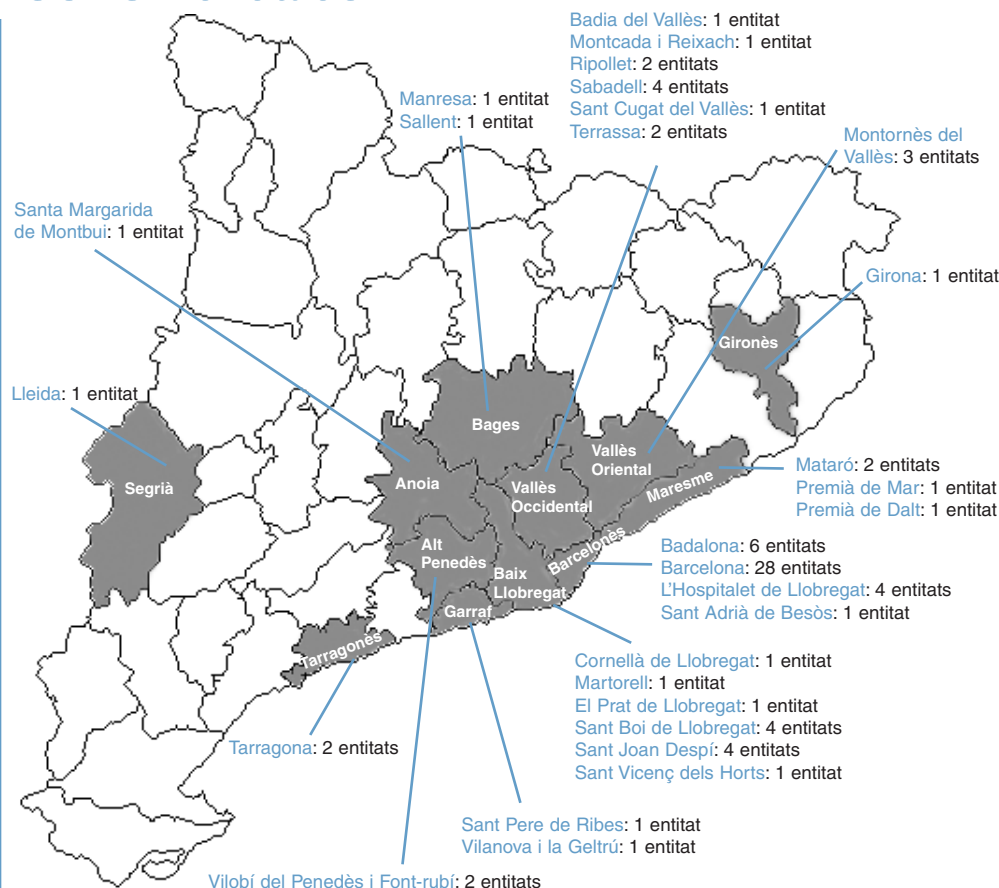
les companyies

La Roda també són els centenars de companyies artístiques que des del 1977 fins ara han posat i continuen posant el seu talent a disposició dels infants, els joves i les famílies.

Catalunya té molt bones companyies de tots els gèneres, que demostren cada dia la seva capacitat d'educar en el lleure i en català. Els Comediants, Mag Lari, Sergi Buka, Teatre Mòbil, Pep Callau i els Pepsicolen, Xesco Boix, Noè, La Tresca i

la Verdesca i totes les excel·lents companyies d'animació que hi ha al país, l'Estenedor o Marduix Teatre, Jordina Biosca o Sandra Rossi.. és impossible citar totes les companyies que han visitat els barris de La Roda i han participat a les seves programacions... Sense la seva bona feina, i també la de tots els professionals que han fet formació a través de tallers i cursos, els objectius de La Roda no es podrien aconseguir.

les entitats

81 entitats d'educació en el lleure s'agrupen a La Roda

El 35% són esplais i la resta es distribueix en una variada tipologia que va des de les associacions de veïns, els centres oberts, els casals de joves, les fundacions o els ateneus populars. Hi ha entitats de diferents signes, laïques i religioses, de totes les mides, amb voluntaris, professionals o totes dues coses alhora, amb una llarga trajectòria o de creació recent. Entre totes atenen arreu del territori milers d'infants i joves en zones que tenen mancances pel que fa a recursos culturals o necessitats socials específiques.

Les uneix la voluntat d'educar en els valors i la diversitat, d'atendre els infants i els joves amb risc per donar-los eines que els ajudi a créixer com a persones i com a comunitat. Unides al voltant de La Roda aposten per una cultura oberta i alhora arrelada al país, acollidora i enriquidora, que els permet oferir activitats educadores i formatives i dinamitzar el seu barri.

el consell assessor

Segons els estatuts de l'entitat el Consell Assessor pot estar format per totes les persones i entitats col·laboradores de l'entitat que hagin adreçat una sol·licitud al Patronat. Els membres, elegits pel Patronat per consens —el càrrec té una durada de tres anys—, tenen la missió d'assessorar el Patronat sobre les activitats de l'entitat i informar-lo de totes les qüestions que el mateix Patronat li sotmeti. El Consell s'ha de reunir com a mínim un cop l'any i sempre que el Patronat el convoqui. A la reunió anual se li exposa el resum d'activitats i la

situació econòmica de l'entitat de l'últim exercici i la previsió d'activitats del nou exercici. L'actual Consell Assessor de La Roda està format per Judith Cobeña i Lluïsa Celades, de la Fundació La Roda, i col·laboradors de La Roda provinents del sector associatiu, la gestió econòmica i l'àmbit legal; Joan Vidal i Gayolà, Enric Sanchez, Josep Morella, Anna Cruanyes i Roger Santiago.

roda...món

La Roda organitza nou gimcanes alimentàries per a la Fundació Agrupació Mútua

El passat 1 de febrer la **Fundació Agrupació Mútua** i La Roda van signar un conveni per organitzar nou edicions de la **Gimcana de la Dieta Mediterrània** a Girona, Reus i Manresa durant el 2011.

La Gimcana de la Dieta Mediterrània és una activitat lúdica adreçada a joves de 8 a 12 anys per promoure una dieta equilibrada i l'activitat física entre els més joves. Aquest és el segon any que es fa la campanya, que l'any passat va arribar a 1.014 participants de 6 poblacions catalanes.

La gimcana està formada per una desena de proves, entre tallers i jocs, amb les quals s'ensenyen durant dues hores hàbits alimentaris sans i equilibrats alhora que es fomenta el reciclatge.

Tercer conveni amb Aliança

aliança ■ Fa tres anys que l'entitat mutualista Aliança i la Fundació La Roda treballen conjuntament en el marc del programa "L'Aliança als barri", incidint en la millora de l'educació dels infants i facilitant-los una convivència integradora. Durant aquest exercici, Aliança col·laborarà a la revista Carrer amb una inserció de publicitat i participarà a la Tamborinada 2011.

La Roda en Ruta... en ruta

El nou projecte de formació de La Roda, **La Roda en Ruta**, ha començat la seva singladura. Grafit educatiu, Eines d'arteràpia per a la resolució de conflictes, Circ social, Construcció de jocs gegants amb residus, Construcció de capgrossos, Abordatge positiu del conflicte i jocs cooperatius, Jocs cooperatius, Cuina intercultural, Teatre social per a joves... són algunes de les propostes que s'han fet o s'estan realitzant en aquests moments a les entitats de La Roda. De moment, des del desembre del 2010 s'han fet un total de 151 hores de cursos i tallers per a monitors i voluntaris i per a joves, amb la participació d'un total de 200 persones de Montornès, Barcelona, Badalona, l'Hospitalet de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Girona i Sant Vicenç dels Horts.

IV TROBADA D'ACTUEM!

21 de maig, Artèria Paral·lel, Barcelona

Uns vuitanta joves de 12 poblacions de la província de Barcelona participaran el proper 21 de maig a la IV Trobada Actuem! de teatre social per a joves.

La IV Trobada reunirà aquest any prop de 80 joves de 12 a 18 anys provinents d'una dotzena de poblacions de la província de Barcelona. Cada grup tindrà 15 minuts per presentar l'obra col·lectiva creada durant el curs. Serà el 21 de maig, de les 9 del matí a les 3 de la tarda. Aquest any els joves podran gaudir del teatre Artèria Paral·lel gràcies al suport de la Societat General d'Autors i Editors i Fundació Autor.

La trobada s'organitza des de fa quatre anys per reunir en un teatre els joves que han participat durant tot el curs a Actuem!, el projecte de teatre social per a joves impulsat per La Roda amb la col·laboració d'Impacta Teatre i el suport de diverses administracions i entitats: Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona, Ajuntament de Barcelona i Fundació Futbol Club Barcelona.

El projecte, que ha arribat aquest any a la seva quarta edició, proposa als joves una eina de participació i de resolució dels conflictes a través de les dinàmiques del teatre Social i del Teatre de l'Oprimat.

Cloenda dels tallers de teatre social amb joves del Poble-sec de Barcelona

El 19 de març els joves participants als tallers de teatre social promoguts pel Pla Comunitari del barri amb el suport de Marabal, la Fundació La Roda i l'Ajuntament de Barcelona, van mostrar l'obra creada durant el curs, que va començar el mes d'octubre passat i ha durat fins al mes de març d'aquest any.

El fet migratori ha estat el tema central de l'obra creada per l'Aitor, la Mariam, l'Isaac, la Camelia, l'Andressa, la Ysamar, la Sandra i la Luna —tots d'origens culturals diferents—, que han representat de manera poètica i alhora amb humor alguns dels temes relacionats amb la vivència de la diversitat. Segon Joel Álvarez, membre de l'associació Marabal i un dels responsables del taller, els resultats del projecte han estat molt satisfactoris. Està previst que se'n faci una tercera edició després de l'estiu.

les entitats de la roda es mouen

● Fundació Marianao

Una ampolla d'oli, un taxi, una caixa i una fundació

No és el títol d'una pel·lícula de por ni d'una novel·la negra. Es tracta d'una col·laboració a tres banda entre la **Fundació Marianao**, de Sant Boi de Llobregat, el programa Incorpora de "la Caixa" i l'empresa **Taxi Direct**, que vol facilitar la inserció social i laboral de persones en risc d'exclusió en aquest sector del transport públic. Aquesta col·laboració s'ha posat en marxa amb la signatura d'un conveni al mes de gener i compromet l'empresa Taxi Direct a valorar la contractació en les seves oficines de persones que formen part del programa social Incorpora. Cinc persones ja se n'han beneficiat.

L'ampolla d'oli (verge extra i català), la regalen a l'usuari els prop de 1.000 taxistes associats a l'empresa. El telèfon de Taxi Direct: **931 855 662**.

● Fundació Comtal

"I tu, què hi posaries?" Campanya de la Fundació Comtal per al seu nou local

Tria Espai "I tu, què hi posaries?", així es diu la campanya que la Fundació Comtal (Barcelona) ha engegat per aconseguir finançament i recursos materials per habilitar un nou espai destinat a acollir els projectes socioeducatius del Centre Obert Tria. El Centre Obert Tria va atendre l'any passat 181 persones, però 26 infants es van haver de quedar a la llista d'espera. Amb el nou espai, 220 m² cedits per La Salle, l'entitat espera posar-hi remei atenent el màxim de sol·licituds i també millorar la qualitat de l'atenció. Els particulars i també les empreses hi poden fer aportacions econòmiques o de materials a través del blog www.comtal.org/triaespai/.

La Roda al III Congrés del Tercer Sector

El III Congrés del Tercer Sector es va celebrar el 24 al 25 de març amb un gran èxit de participació. Unes 2.000 persones van apropar-se al Centre de Convencions Internacionals de Barcelona per escoltar les ponències, experiències i reflexions de personalitats i entitats sobre el paper del tercer sector amb el lema "Sumem valors. Construïm futur". El present, marcat per la crisi, i el futur, ple d'incerteses però també de

perspectives de superació dels problemes a través de la innovació, el treball en xarxa i el replantejament d'objectius i maneres de treballar, s'han analitzat des de tots els prismes per un tercer sector que ha demostrat amb aquesta cita la força i la importància que té actualment en la societat catalana.

La Roda va ser present en un estand i també presentant a l'Àgora d'experiències el projecte Actuem! Teatre social per a joves adolescents en situació o risc d'exclusió social.

**Educació
Cultura
Lleure
Societat**

**LA RODA
FUNDACIÓ**
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

www.fundaciolaroda.cat

La Roda als barris

La projecció de l'entitat i la formació, dues prioritats de La Roda

Més de 30 actuacions artístiques programades durant el mes de març, amb el Carnestoltes com a protagonista absolut a les entitats que formen part de la xarxa de La Roda. Els cursos de La Roda en Ruta (vegeu pàgina 12). La preparació de la Tamborinada i el gran esforç organitzatiu que suposa. L'edició d'aquesta revista. Les memòries dels projectes ja fets. La presentació de les propostes per a l'any 2011 a les administracions públiques i entitats diverses...

Aquesta ha estat la feina diària durant aquests últims mesos per assolir els objectius i els plantejaments de La Roda: promoure accions culturals i socials que millorin l'educació dels infants, ajudin a dinamitzar els barris amb més dificultats, donin eines de promoció als joves i els infants, promoguin el català com a llengua comuna...

Però més enllà del dia a dia de l'entitat, de les activitats que es programen mes rere mes, La Roda es planteja per al futur més immediat unes línies de treball prioritàries, que tenen la formació i la projecció com a grans protagonistes.

Tenint en compte el volum de feina que absorbeix l'entitat, amb unes 700 actuacions programades al llarg de l'any —és una de les poques entitats o programadores a tot l'Estat que es mou en aquestes xifres— i els objectius que vol assolir, és pertinent que cada vegada més l'entitat es faci pre-

sent tant en el sector de l'espectacle familiar com en l'àmbit associatiu. Només d'aquesta manera es poden teixir complicitats i xarxes d'aliances que afavoreixin la feina pròpia i sobretot els interessos generals dels infants, joves, companyies artístiques i entitats. Teixir complicitats gràcies a la projecció de La Roda ha de servir per innovar i oferir més serveis i de més qualitat. Com a causa i conseqüència d'aquesta projecció, la formació serà un dels eixos central dels esforços de la Roda en aquests propers anys, amb les arts escèniques i el servei als monitors com a temàtiques i públic preferents. La Roda en Ruta, el projecte de formació iniciat al desembre passat, ha estat el primer pas.

Capgrossos fets per joves de Sant Roc de Badalona amb la Roda en Ruta el passat febrer.

■ Un barri, una entitat, uns artistes... a Santa Margarida de Montbui

Camins empedrats

Judith Cobeña Guàrdia

Treballar dia a dia amb infants i joves, aprendre noves llengües, saber de cada cultura i teixir una malla educativa coherent amb imaginació, coneixement i art, com ho fan des del Centre Obert de Santa Margarida de Montbui, és empedrar el camí cap a un futur país cohesionat.

Un dia bonic, amb sol i una mica de fred. Sortim de Barcelona en direcció a la conca d'Ode- na per anar a visitar la gent que de fa un munt d'anys forma part de La Roda, la gent del **Centre Obert Santa Anna** de Santa Margarida de Montbui, i que dinamitza, entre moltíssimes altres coses, una festa major d'hivern per a tots els públics, especialment l'infantil i l'ado- lescent. Arribem a Igualada i després de fer unes quantes rotondes i equivocar-nos de sor- tida, truquem a **Montse Forn**, la responsable del centre, que ens indica la bona pista. Arri- bem a lloc, un turonet al capdamunt de l'ano- menat **barri Sant Maure**, l'actual nucli urbà on viu el 90% dels prop de 10.000 habitants de la població de Santa Margarida de Montbui. La resta es reparteix entre l'anomenat nucli an- tic, la nova urbanització la Mallola i els masos i cases disperses que conformen el Saió-Coll de Guix.

A la Festa Major d'Hivern hi estan convocades l'institut i totes les escoles de tots els nuclis del municipi. És un dia en què tots es troben i, repartits en quatre espais diferents, gaudeixen

ulls de la població que tenir curar de l'educació dels infants i els adolescents, i fer-ho amb les arts escèniques com a eina, és una de les millors inversions que es pot fer de cara a generar cohesió social, coneixement i, per què no dir-ho, divertiment. Aquesta festa major ofereix moments de convivència entre tots els nanos, vinguin de la casa que vinguin, vagin a l'escola que vagin i proveguin del país que proveguin. Ballar hip-hop a les or- dres canyeres del **Jordi Callau** amb el "profe" més seriós de l'institut és una molt bona manera de trencar la distància personal, de crear vincles de con- fiança que perduraran al llarg del curs. Els ti- telles de la companyia **Filidrap**, amb un estol de gent menuda i mestres d'espectadors, des- granen contes. Potser l'espai era un xic massa gran per als més petits. L'any vinent ho millo- rarem. A una altra aula, en **Toni de las Heras** ha fet gaudir amb els seus trucs de màgia una audiència totalment entregada a la seva sim-

Toni de las Heras, un mag dels de debò, a la Festa Major d'Hivern de Santa Margarida de Montbui.

que si no existís, s'hauria d'inventar. En un municipi amb 2.024 alumnes d'entre 0 i 18 anys i **més de 14 nacionalitats diferents, 15 amb la catalana**, podem imaginar que gestio- nar instituts i escoles no deu ser gens fàcil. El Centre Obert dona suport continu a nanos que van una mica justos a l'escola, minimitzant al màxim el fracàs escolar que desemboca en si- tuacions d'alta vulnerabilitat social, laboral i legal pel jovent, i ho fan amb més imaginació que mitjans, barallant-se sovint amb les admi- nistracions i optimitzant recursos humans i econòmics perquè creuen en la feina i creuen en el futur de tota aquesta canalla. Acabada la reunió tornem convençudes que la feina que es fa des de la Fundació La Roda va més enllà de la pura intervenció cultural: això és ajudar a cohesionar el país des de la base, donar ei- nes a les persones que estan al peu del canó i no dimiteixen malgrat les dificultats d'entesa amb propis i aliens. Si vas a Igualada, Tito, atura't a Santa Margarida de Montbui, s'ho val!

«El Centre Obert dona suport continu a nanos que van una mica justos a l'escola, minimitzant al màxim el fracàs escolar, que desemboca en situacions d'alta vulnerabilitat social»

d'un seguit de propostes de circ, titelles, mà- gia i animació com a inici de festa conjunta. És coherent fer coincidir tot el suport de l'any en termes d'espectacles en un sol dia, com La Roda ho fa en aquesta població de l'Anoia? Un cop vist com està organitzada la festa, se'ns confirma absolutament que és la millor mane- ra i la més eficient d'invertir els esforços. Per què? Perquè donem a Montse Forn i el seu equip les eines per posar de relleu davant els

patia. És un mag dels de debò, ha brodat una actuació professional, acurada i empàtica. Els **Moki-moki** fan desfilar els personatges de circ davant de la colla de mitja edat, que se'ls mi- ren atents i segueixen les bromes, aliens a la nostra intromissió a la sala. Una bona festa.

Acabats els espectacles la Montse i la seva companya de feina, Gemma Orriols, ens expli- quen com funciona el Centre Obert, un espai

Centre Obert Santa Anna

C. Sant Bartomeu, 10. 08710 Santa Margarida de Montbui - Tel.: 93 801 77 18

una visita a... montornès del vallès

● La Peixera, Montornès del Vallès

Una peixera per a nens i nenes de tots els colors al Vallès

Agafem el tren i em planto a Montmeló, allà he d'anar fins a una placeta i esperar l'autobús que em portarà a l'altra banda del riu Mogent, a Montornès del Vallès. Al Centre Juvenil (on abans es trobava l'Esplai Panda), m'hi espera **Marc Colàs**, un històric del moviment associatiu a Montornès. M'ensenya el local i els projectes en marxa i sortim al carrer. Baixem un marge i entrem en un equipament que es veu nou i ben cuidat. Som a la **Peixera**, un espai pensat pels usos a què està destinat, un projecte fet amb la col·laboració directa entre l'Administració local, la gent de l'Esplai Panda i altres agents socials de l'àmbit del lleure educatiu del poble. A la Peixera hi acullen nens i nenes de P3 fins a 5è de primària, amb activitats també per als pares i les mares. Per què el nom de la Peixera? És evident, l'edifici queda obert a l'espai exterior amb una gran paret de vidre, talment un aparador de tot el que passa al seu interior. En Marc em presenta l'equip, uns monitors que estan en plena feina. Un té tota una colla de petitons asseguts davant seu escoltant un conte que parla del desert, perquè aquesta setmana toca aprendre què significa el desert, què s'hi fa,

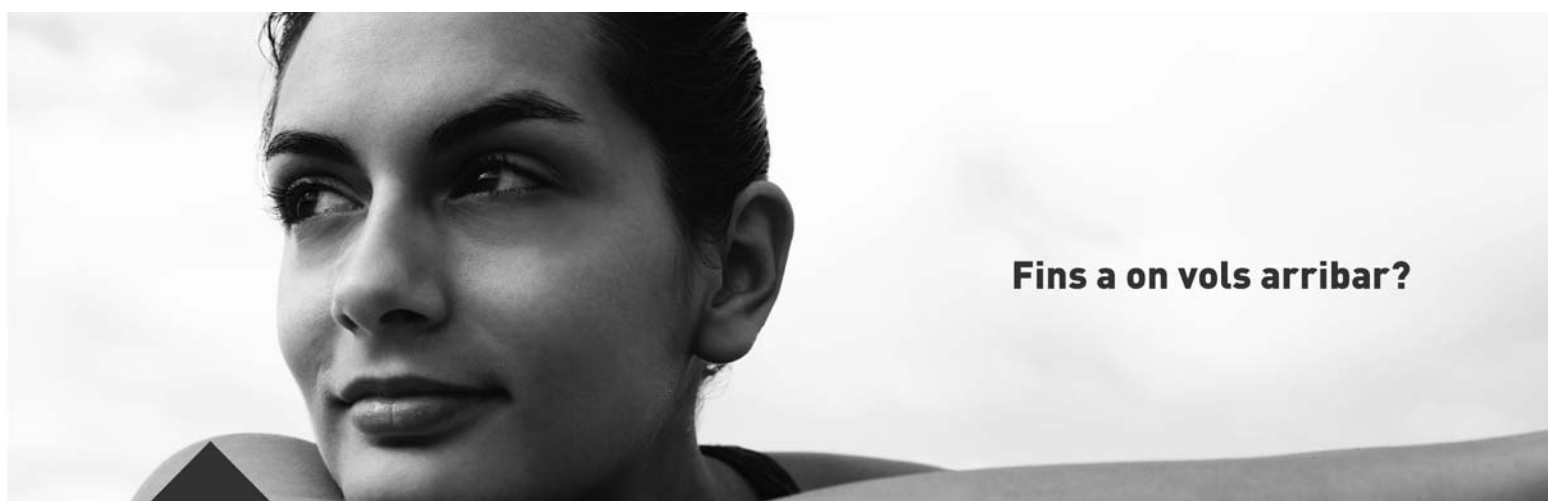
qui hi viu i qui en prové. En una altra estança una vintena de petitons va fent ordre a les taules després d'haver berenat plegats. Una monitora s'ocupa que una de les més petites s'acabi el què portava a la bossa. Les aules estan pensades per

a gent menuda: el mobiliari, les parets, les cadires o els colors de la pintura, tot a mida dels més petits. Imagineu-vos una superfície útil de 270 m² amb dues aules per a jocs i espais comuns, una aula de suport a l'estudi i noves tecnologies, una aula-taller per a les manifestacions plàstiques, i una aula polivalent.

La pregunta del milió: i això, qui ho paga? En Marc em somriu i m'explica que és un equipament municipal, que depèn de la regidoria de Joventut de l'Ajuntament, un ajuntament amb el qual s'entenen molt bé, compromès de fa anys en temes com la immigració, la cultura i el suport a l'educació i els joves. L'Esplai Panda forma part del projecte i d'alguna manera en són els gestors pedagògics juntament amb l'equip d'educadors que hi treballen a diari, la majoria gent d'esplai. El que facilita **La Roda**, us serveix? I tant!, ara mateix hem posat en marxa uns tallers del catàleg de la **Roda en Ruta**, un taller d'arteràpia i un de jocs cooperatius. Són excel·lents perquè ens han donat aire nou als monitors i eines per treballar millor amb els nens i nenes de totes les edats. Tenir un programa d'activitats educatiu, divertit i que funcioni sense caure en la rutina no és fàcil. A la Peixera la feina que s'hi fa va més enllà del reforç de coneixements o d'aprendre hàbits saludables. Més d'un cop els toca fer de mediadors culturals o familiars. El relleu generacional al front d'ambdós projectes, però, està clar. Ja hi ha qui d'entre els nanos es proposa arribar a ser director. Fa bo de veure i escoltar. Ara només els caldria trobar qui els ajudés a enjardinar bé l'entrada. Si algú té idees o contactes, no dubteu a dir-los-ho. Aquests nanos s'ho mereixen.

Judith Cobeña Guàrdia

Fins a on vols arribar?

Estudio Humanitats a la UOC. He triat el model d'universitat que s'imposa avui.

ESTUDIS D'ARTS I HUMANITATS

GRAUS

- Humanitats
- Llengua i literatura catalanes

MÀSTERS UNIVERSITARIS

- Gestió Cultural UOC-UdG-UIB
- Gestió Cultural orientació acadèmica i de recerca UOC-UdG-UIB

MÀSTERS PROPIS

- Turisme cultural
- Gestió cultural (amb la UdG i la UIB)
- Interpretació del patrimoni (amb la UIB)
- Gestió i polítiques culturals (amb la UdG)
- Sectors i indústries culturals
- Llibre i lectura a la societat de la informació (amb Grup 62 i Leqtor)

- Innovació cultural: arts, mitjans digitals i cultura popular (amb LABoral)
- Estudis de l'Àsia oriental
- Estudis islàmics i àrabs

Accés obert!

Entra a www.uoc.edu, trobaràs totes les titulacions que s'inicien el **març 2011** i podràs sol·licitar l'accés.

Informa-te'n a les seus de la UOC a Barcelona, L'Hospitalet de Llobregat, Lleida, Granollers, Manresa, Reus, Sabadell, Salt, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Tortosa, Vic, Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú, Andorra, Ciutadella, Eivissa, Manacor, València, Sevilla, Madrid i l'Alguer, al tel. **902 141 141** i a www.uoc.edu

les entitats de la roda

Reflexions d'una entitat que fa 25 anys

Un esquitx de participació

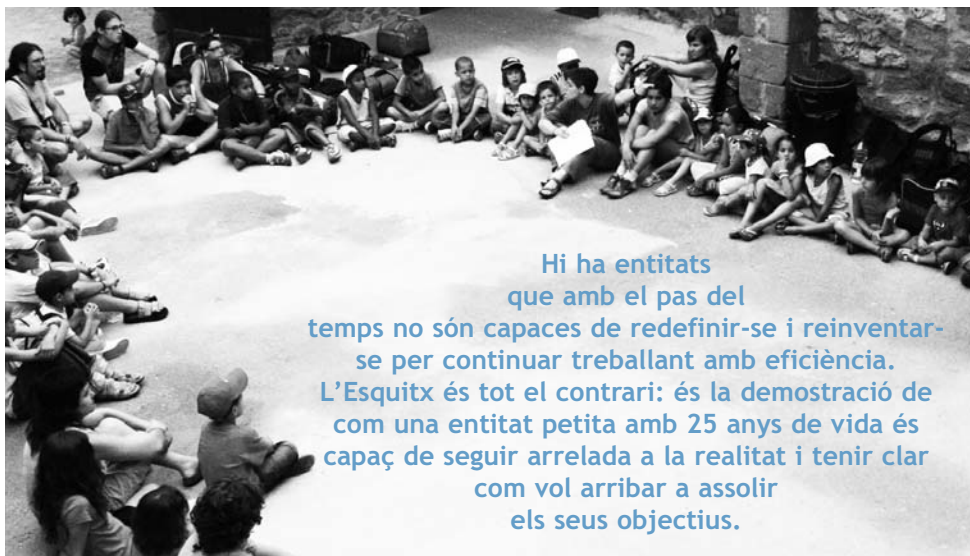
L'Associació Esplai l'Esquitx treballa des de fa 25 anys amb nens i nenes i les seves famílies als barris de Santa Caterina i Sant Pere, al Casc Antic de Barcelona. Això vol dir que l'entitat ha acompanyat fins a tres generacions d'algunes de les famílies que atén. En aquests moments l'associació treballa en cinc projectes diferents, tots plantejats des del marc de la prevenció. Són l'espai familiar **La caseta del barri**, per a infants de 0 a 3 anys acompanyats pel referent adult; el centre obert **Ludoesquitx**, per a nens i nenes de 3 a 5 anys; el centre obert **L'Esquitx** per a infants i adolescents de 5 a 14 anys; l'espai **Jove Esquitx**, per a nois i noies de 14 a 18 anys; i finalment, el **Suport Familiar**, que treballa amb els referents adults del sistema familiar.

L'entitat ha passat del model VCP, Voluntariat-Compromès-Participatiu —el 1985 l'entitat va començar amb sis voluntaris— a un model de professionalització, amb un equip pluridisciplinari format per sis educadors i educadores, dos terapeutes psicòlegs i una coordinadora-pedagoga del projecte, que integra també persones en formació o en pràctiques i voluntaris.

Des de l'entitat es fa una aposta clara per impulsar el treball en xarxa, amb la creença que facilita un canvi qualitatiu i multiplicador de la realitat. Cada un dels projectes es coordina amb els seus homòlegs de la xarxa per organitzar, comunicar, participar, crear objectius comuns i dur-los a terme de la manera més eficaç. L'entitat també forma part de xarxes de participació ubicades al barri.

L'objectiu de l'Esquitx és la promoció del Casc Antic i dels ciutadans que hi viuen. Atén els infants i les famílies amb el diàleg com a eina i fomentant el pensament crític, amb la vocació de generar canvis a partir de la participació i promoció dels seus drets i responsabilitats. El plantejament de l'Esquitx es basa en un creixement i una participació de baix a dalt i de dins a fora. La idea és potenciar els canvis basats en la vida quotidiana i en les petites actituds del dia a dia, generant una espiral cap a altres espais de participació.

Després de 25 anys, el futur és ple de reptes: —Treballar per assolir justícia social. Cada persona que participa en qualsevol dels

Hi ha entitats que amb el pas del temps no són capaces de redefinir-se i reinventar-se per continuar treballant amb eficiència. L'Esquitx és tot el contrari: és la demostració de com una entitat petita amb 25 anys de vida és capaç de seguir arrelada a la realitat i tenir clar com vol arribar a assolir els seus objectius.

projectes de l'entitat té el dret i la responsabilitat d'intentar aconseguir-la per a ells i per als altres.

—Crear un Pla de Voluntariat que permeti conjugar i gestionar les dues modalitats de personal, el remunerat i el voluntari.

—Així com l'entitat creix en nombre de personal i participants, també ho vol fer en qualitat de les accions educatives que du a terme. Per això implementa un sistema de qualitat homologat, que li permet recollir processos, fer protocols d'intervenció, en definitiva, plasmar el seu propi model d'acció.

—Seguir buscant recursos per portar a terme els projectes.

—Continuar participant en espais de construcció i de debat de models, perquè tots els models se sentin representats des de la complementarietat i la cooperació.

—Continuar treballant des d'una mirada possibilitadora amb els infants i les famílies, acompanyant l'altre en les seves dificultats i encerts.

I és que la promoció dels ciutadans, els infants i les famílies que participen no només és un dels reptes de present i de futur sinó l'eix vertebrador de la tasca diària de l'entitat. Si es poden crear bones dinàmiques de funcionament dins la família, això té efectes en cada un dels espais on la família i els seus membres participen.

Equip de l'Esquitx

Associació Esplai l'Esquitx

C. Pons i Clerch, 4. 08003 Barcelona. Tel.: 93 310 11 57
www.esquitx.org

Dues entitats de La Roda guanyen els premis d'Educació en el Lleure de la Fundació Lluís Carulla

L'Esplai Borinot, de la Fundació Sant Roc de Badalona, i el Centre Obert Tria, de la Fundació Comtal de Barcelona, dues entitats que formen part de La Roda, han guanyat dos dels sis premis atorgats per la Fundació Lluís Carulla en la setena edició del Premis d'Educació en el Lleure que atorga aquesta entitat a experiències, trajectòries i projectes educatius en l'àmbit del lleure.

Els guardons es van entregar l'1 de març al Palau Robert de Barcelona en presència del conseller de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya, Josep Lluís Cleries, i Montserrat Carulla, presidenta de la Fundació Lluís Carulla.

La revista Estris (Fundació Pere Tarrés), el programa de ràdio "Casal Xic" (Associació Lax'n'Rock, el Vendrell), KSAMEU: projecte socio-educatiu per a adolescents i joves (Fundació Escola Sant Vicenç de Paül, Figueres) i Somotillo, reconstrucció i remodelació d'una escola" (Agrupament Escolta i Guia Maspons i Anglasell, Bigues i Riells), han estat els altres guardonats, amb 4.000 € per cada una de les propostes.

destaquem

Pluja de reconeixements per a La Plataforma per la Llengua

El **Premi de l'Associacionisme Jove Català** (novembre 2010) i el **Premi Nacional de Voluntariat** (desembre 2010), tots dos de la Generalitat de Catalunya, i els **Premis Abacus** (novembre 2010) són les tres últimes mostres de reconeixement a la feina que fa la Plataforma de la Llengua a favor de la cohesió social i la defensa de la llengua catalana.

Des de fa 15 anys l'entitat té per objectiu principal garantir i promoure l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits i en tots els registres i convertir-la en la llengua comuna de les persones que viuen en l'àmbit lingüístic català. Les seves constants iniciatives i campanyes de sensibilització n'han fet una de les entitats més dinàmiques i actives d'aquest sector.

www.plataforma-llengua.cat

Editorial Proteus i la Fundació Contes pel Món llancen "Oràlia"

L'editorial Proteus, especialitzada en ètica, i la Fundació Contes pel Món (FCN), una entitat de cooperació internacional, han iniciat una col·lecció de contes, "Oràlia", que pretén recuperar i difondre històries i llegendes de la tradició oral de cultures minoritàries. La col·lecció presentarà àlbums il·lustrats per artistes reconeguts de cada país d'origen. *El jardí de les ombres*, inspirat en un conte de la cultura africana maconde, és el primer títol publicat. La iniciativa ha nascut de la campanya "Cap nen sense contes" que la FNC desenvolupa en països del sud amb la publicació i la distribució de contes i llegendes de la pròpia tradició oral de cada comunitat. L'acord amb l'editorial permetrà ara fer conèixer aquests contes als infants d'aquí.

www.contespelmon.org / www.editorialproteus.com

Espai Avinyó

Un lloc de trobada intercultural

El passat 16 de març l'Ajuntament de Barcelona i el Consorci per a la Normalització Lingüística van posar en marxa el nou Espai Avinyó-Llengua i Cultura a Barcelona, al carrer Avinyó, 52. L'Espai neix amb la voluntat d'esdevenir un lloc de trobada, d'intercanvi i de debat mitjançant la programació d'actes de caire intercultural en col·laboració amb entitats i creadors particulars: xerrades, presentacions de llibres, projecció de pel·lícules, espais de debat, exposicions... L'espai s'ha inaugurat amb l'exposició "Interculturalitat en procés" (fins al 29 d'abril), una interessant proposta formada per fotografies, dibuixos i reflexions "en procés" sobre la diversitat i el fet intercultural.

Davant la crisi, educació comunitària

Any nou i nous projectes per a l'escoltisme i el guiatge. Cada agrupament —en els més d'un centenar de municipis on hi és present— planifica el seu projecte educatiu, com sempre, intentant que cada infant i jove en sigui el protagonista.

Però aquest no és un any més. A casa nostra, som conscients que estem en un moment de canvi. Una nova etapa en què caldrà trobar camins d'avançada per superar l'actual crisi amb el difícil repte d'evitar una regressió dels drets de les persones, que tant esforç ha suposat a

Arnau García
President de Minyons Escoltes
i Guies de Catalunya

les generacions precedents. Una nova etapa en què el moviment escolta i guia es vol fer present assumint com a propis els reptes de la societat catalana, contribuint de forma decidida al progrés i a la cohesió social del nostre poble a partir de l'educació d'infants i joves perquè esdevinguin ciutadans crítics, lliures, responsables i compromesos, capaços d'esdevenir els autèntics

protagonistes de les seves pròpies vides i del temps que els ha tocat viure. Caldrà trobar les formes de donar resposta a aquests reptes i en aquest exercici serà necessària, d'una forma o altra, la implicació de tothom.

Avui podem dir que som més escoltes i guies, més agrupaments i més extensos pel país. Avui podem dir que hem començat a fer realitat el somni de fer créixer l'escoltisme i el guiatge. Que estem atents per escoltar el futur, per sortir al carrer i dir la nostra. Som un moviment educatiu, som un moviment juvenil, som un moviment que es segueix adaptant i transformant per seguir sent un referent de primer ordre. I som vigents. Més vigents que mai. En un context de crisi com l'actual, en què les mancances econòmiques afecten directament moltes famílies catalanes, el model d'educació comunitària de base voluntària es posa més de moda que mai. La nostra activitat educativa es basa en el compromís voluntari del jove que educa infants, i en aquests moments, reforça la cohesió social perquè cap infant ni jove es quedi fora del nostre projecte educatiu, encara que familiarment es vegi afectat per la crisi.

Des de l'escoltisme i el guiatge, des de tots els municipis i viles on som presents, des de tots els agrupaments escoltes i guies del país, ens sentim responsables i necessaris per construir, sobre la base del compromís, aquesta societat més justa, una fita urgent que ja no es pot endarrerir més.

■ Acció comunitària

XIC

El Pla Comunitari Poble-sec escalfa motors per celebrar el seu cinquè aniversari

Molt poca gent coneix encara la XIC, però molts veïns i veïnes del barri del Poble-sec de Barcelona estan treballant perquè sigui, d'aquí a poques setmanes, ben coneguda per tot el barri.

UN PROJECTE COL·LECTIU

XIC és l'acrònim de **Xarxa**, **Interrelació** i **Comunicació** i no és altra cosa que un projecte col·lectiu impulsat i coordinat per l'Associació Cultural Marabal, el Pla Comunitari Poble-sec i la cooperativa de participació ETCS, que es concreta en l'organització i celebració d'una rua el proper 7 de maig pels carrers del barri barceloní per commemorar el cinquè aniversari del Pla Comunitari Poble-sec.

Per a aquest ambiciós projecte, a més de la gent de l'Associació Cultural Marabal, l'equip del Pla Comunitari Poble-sec i la cooperativa ETCS, s'està implicant les entitats del barri i també els particulars que hi vulguin participar. I és que la idea de la XIC, com el seu nom indica, és generar i fomentar el treball en xarxa, la interrelació i la comunicació entre les entitats, els grups i els veïns i les veïnes amb l'objectiu comú d'habitar i festejar el barri.

L'organització de la rua de la XIC s'ha engegat tot just l'última setmana de febrer i el 7 de maig es visibilitzarà el resultat de vuit setmanes de treball comunitari. Teatre, música,

cultura, *performance*, art, espontaneïtat... tot això i més serà la XIC.

CINC ANYS DE PLA COMUNITARI POBLE-SEC

L'excusa perfecta per engegar la XIC ha estat el cinquè aniversari de Pla Comunitari Poble-sec. Va ser el 2005 que es va decidir posar en marxa un pla comunitari al barri del Poble-sec, una eina que, mitjançant l'esforç de diferents agents del territori on s'implanta, tracta de transformar la realitat de la comunitat i millorar-la per afavorir la convivència entre veïns i evitar l'exclusió social.

«La participació i la implicació de la més gran quantitat i diversitat de gent del barri és la clau del Pla Comunitari»

La participació i la implicació de la més gran quantitat i diversitat de gent del barri és la clau del Pla Comunitari Poble-sec. El treball s'estructura al voltant d'un total de sis comissions que tracten sis àrees d'interès dins la

quotidianitat del barri —infància, joventut, gent gran, salut, sociolaboral, convivència i coneixement mutu— i en què s'integren des de professionals de les àrees socials o sanitàries fins a veïns del barri amb inquietuds o que provenen del teixit associatiu del Poble-sec.

Les activitats que durant aquests cinc anys ha desenvolupat el Pla Comunitari Poble-sec han contribuït de manera decidida a "fer" barri, i aquest esperit de treball en xarxa i d'interrelació és el que ara impregna la XIC.

UN PROJECTE QUE CONSTRUÏM ENTRE TOTS

Ara la XIC ja està en marxa. La forma que adoptarà es decideix entre tots els que formem aquest projecte —continua obert a tothom que hi vulgui participar!— i és precisament aquesta la màgia de la XIC: el treball en xarxa, la força de la interrelació i el poder de la comunicació. Tots hi sumem! Qualsevol persona que s'hi vulgui sumar pot anar a les reunions que es faran tots els dimecres fins al 7 de maig al Centre Cívic El Sortidor a les 7 de la tarda. ☺

Per a més informació:

Joel Álvarez, 93 442 19 82 - joelalvarezbanal@gmail.com

■ Joves

Et sona?

El Sud sona!

Creació audiovisual amb joves de Sabadell Sud

Carme Mayugo

Durant el darrer trimestre del 2010 s'ha engegat el projecte **Et sona? El Sud sona!** al **districte Sud de Sabadell**. La proposta, una iniciativa de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament que s'emmarca dins el Pla de Barris d'aquesta zona de la ciutat i que té el suport de la Generalitat de Catalunya, promou la creació artística mitjançant l'autoexpressió audiovisual d'un grup de joves provinents dels quatre barris del districte: les Termes, la Creu de Barberà, Espronceda i Campoamor. El projecte complirà una primera fase el juny de 2011 i s'allargarà fins al mes de desembre.

En aquest projecte la dinàmica creativa es posa al servei de la cohesió social, la interculturalitat i la promoció de metodologies participatives per a la convivència. En aquests moments, s'està formant el grup de joves participants perquè dissenyin un projecte propi i, al mateix temps, explorin les enormes possibilitats expressives que ofereix la producció audiovi-

sual. En aquesta fase, l'entitat **Teleduca. Educació i Comunicació** s'encarrega d'un programa de formació perquè els joves desenvolupin competències i habilitats en el camp de la creació audiovisual. L'enfocament metodològic és "aprendre fent" per explorar i dominar les possibilitats expressives del llenguatge audiovisual i els formats videogràfics. Paral·lelament es van desplegant activitats audiovisuals de dinamització en el territori de cara al jovent i altres col·lectius socials.

Et sona? El Sud sona! s'ha posat tres fites per aconseguir. Contribuir a la prevenció de la conflictivitat social i la resolució de problemes de convivència n'és una de principal. També vol generar un espai virtual —en primer terme un vídeo bloc i després un web TV basat en la tecnologia 2.0— i una sèrie d'accions presencials que afavoreixin la inclusió, el desenvolupament cultural i el diàleg entre generacions i cultures

La creació audiovisual com a recurs socioeducatiu

La creació audiovisual s'utilitza cada vegada més com un espai de dinamització comunitària i un terreny d'experimentació de les metodologies de l'educació en comunicació.

Aquestes metodologies fomenten, d'una banda, l'autoexpressió i l'autorepresentació, i, de l'altra, la producció autònoma de discursos propis per part dels joves participants, que mostren les seves visions sobre l'entorn i el context que els envolta. Això els ajuda a establir vincles de pertinença i a construir una recerca al voltant de les seves identitats, i això d'una manera dinàmica i creativa. D'altra banda els processos de producció audiovisual i la difusió dels resultats s'erigeixen en oportunitats ideals per activar la participació de la ciutadania i enfortir la cohesió social d'un territori.

diverses dels barris de Sabadell Sud. Finalment, pretén fomentar una comunitat creativa amb els adolescents com a motor i agents de canvi, dotant-los de recursos per a la seva autonomia individual i col·lectiva.

Per tirar endavant el procés formatiu del projecte s'han previst activitats lúdiques i accions d'intervenció cultural, com ara videomaton, *vox populi*, *performances*, ficcions, registres documentals, platós, *streaming*, sessions de VJs i també projeccions en sala, cinefòrums, actualitzacions del vídeo bloc, compilacions en DVD, etc. L'organització d'aquests esdeveniments anirà a càrrec dels joves, que buscaran dinàmiques de treball per obrir-se a la ciutadania i establir vincles i connexions entre els quatre barris del districte Sud de Sabadell.

Et sona? El Sud sona! s'estructura al voltant de dos elements claus del treball socioeducatiu: l'**autoexpressió** i l'**autorepresentació**. Es tracta així de generar una dinàmica de **democratització cultural en lloc de democratitzar l'accés a la cultura**. Aquí resideix el sentit d'un projecte ambiciós i motivador amb l'art i els adolescents com a protagonistes. 🎨

Carme Mayugo és membre de Teleduca

teleduca
educació i comunicació, SDP

www.teleduca.org
teleduca@teleduca.org

■ Interculturalitat

La Xarxa BCN Antirumors estrena web

Amb més de 100 membres adherits en poc més de mig any d'existència, la Xarxa BCN Antirumors ja s'ha consolidat com una eina clau de l'Estratègia per combatre rumors i estereotips sobre diversitat cultural, que impulsa l'Ajuntament de Barcelona a partir de les directrius recollides al Pla Barcelona Interculturalitat. Ara, la Xarxa estrena web.

La Xarxa BCN Antirumors és una iniciativa municipal i associativa que ha dotat la Ciutat Comtal d'una eina per combatre un dels fenòmens que més perjudiquen la bona convivència entre col·lectius d'origens diferents: els rumors, els estereotips i els prejudicis, que sovint donen una versió deformada de la realitat i creen barreres intangibles difícils d'enderrocar. En sis mesos de vida la Xarxa ja ha col·laborat en l'edició del còmic *Blanca Rosita Barcelona*, la formació d'agents antirumors, els debats ciutadans "Com vivim en la diversitat?", la redacció d'una *Guia metodològica per a professionals*, la continuïtat reelaboració del *Manual Antirumors* o la generació de materials d'impacte comunicatiu. Ara, a partir de mitjans de febrer, la Xarxa BCN Antirumors també disposarà d'una altra eina de treball: el web www.bcn.cat/antirumors, que serà l'espai prioritari de relació entre els membres de la Xarxa, a més del canal principal de difusió de moltes de les campanyes per combatre rumors i estereotips sobre diversitat cultural que es desenvoluparan durant el primer semestre de 2011.

Amb un disseny atractiu i accessible, el web proposa a l'usuari una fórmula per combatre els rumors i estereotips sobre diversitat cultural, que es resumeix en tres conceptes: **Informa't, Pensa i Actua**. Presenta quatre àmbits d'actuació prioritària des dels quals es podrà accedir a recursos per desarticular rumors que relacionen de manera conflictiva la diversitat cultural amb el sistema del benestar, la sanitat, els impostos, els mercats laborals, l'educació o l'ús de l'espai públic.

Un dels objectius principals del web és que l'usuari hi trobi informació rigorosa per respondre a les afirmacions falses que sustenten tot procés rumorològic. Dades estadístiques, articles d'opinió, assaigs, recursos didàctics... des del web es recopilaran de manera continuada tots els documents que, en tots els formats, facilitin la gestió del principal recurs antirumor: la informació. També es difondran campanyes comunicatives i, aprofitant la capacitat multiplataforma d'internet, es podran veure animacions i vídeos que rebuten els principals rumors.

El web serà també el lloc des del qual la Xarxa analitzarà la manera com els mitjans de

El còmic Blanca Rosita Barcelona presenta escenes quotidianes de convivència i rebutja alguns dels rumors més habituals.

comunicació tracten la diversitat cultural. Així, doncs, la Xarxa disposarà d'un canal ràpid i flexible per difondre les respostes i precisions que consideri convenient fer a les males pràctiques informatives que consoliden o generen nous rumors al voltant de la immigració.

El web no vol limitar-se a ser un emissor de missatges; vol també aprofitar la interactivitat del mitjà per crear un usuari actiu, que passi de ser un simple receptor a ajudar a difondre i fins i tot a generar nous continguts antirumors. Així doncs, el web es converteix en espai multifuncional: permetrà documentar el que fa la Xarxa; serà un contenidor d'informació i propostes que ajudin a la reflexió amb dades precises i reals; i actuarà com a emissor de propostes que animin a actuar, des del nostre àmbit més proper, contra la generació i propagació de rumors i estereotips.

A més, una agenda d'actes actualitzada, la connexió amb facebook i twitter, i un canal que permet a l'usuari plantejar preguntes sobre la diversitat cultural, consoliden l'aspiració, en el marc 2.0, de convidar l'usuari a informar-se, pensar i actuar contra la generació i propagació de falses informacions que tergiversen o simplifiquen la realitat diversa que caracteritza la ciutat de Barcelona.

gestió associativa

Secció elaborada per:

Gestió de Fundacions i Associacions S.L.

La Llei de protecció de dades

Hi estan subjectes les entitats?

La Llei de protecció de dades (LOPD) ha generat dubtes entre les entitats pel fet de no saber si quedaven afectades per aquesta legislació.

Actualment, les associacions i les fundacions tracten amb un gran nombre de dades de caràcter personal. Mantenen per al seu funcionament diversos fitxers en els quals s'inclouen dades identificatives de persones: nom i cognoms, adreça, telèfons de contacte, data de naixement, professió, correu electrònic, número de compte corrent... Aquests camps d'informació solen correspondre als dels socis i les sòcies de l'entitat, però també poden ser dades d'altres persones, com ara els usuaris i les usuàries de les activitats, les persones que reben periòdicament la publicació de l'entitat, les que presten algun servei a l'entitat, etc.

És evident que la utilització cada cop més freqüent dels sistemes i programes informàtics, que permeten emmagatzemar i alhora fer un ús ràpid i còmode de totes aquestes dades personals, ha facilitat el treball administratiu de les entitats. Però també és cert que això ha comportat en molts casos fer un mal ús de les dades, com per exemple recollir informacions innecessàries per a la finalitat pròpia de l'associació; utilitzar-les sense tenir el consentiment previ; fer servir les dades personals per a fins diferents pels quals van ser recollides; facilitar-les a terceres persones sense autorització expressa...

La legislació vigent sobre protecció de dades tracta de preservar la intimitat de les persones i obliga a observar una sèrie de mesures de seguretat per a qualsevol fitxer que contingui dades de caràcter personal. Així doncs, les entitats es veuen abocades a complir una normativa específica pel que fa a la protecció de dades i, per tant, a preservar els drets de totes les persones que faciliten les seves dades personals.

Per tant, les entitats estan afectades per la LOPD i tenen l'obligació de registrar els fitxers de dades personals. Per a més informació, podeu visitar el lloc web de l'**Agència Catalana de Protecció de Dades**, www.apdcat.net, on trobareu tota la informació necessària per registrar els vostres fitxers.

Roger Santiago

www.gestiofasc.cat - 93 301 08 28

■ Segon Congrés d'Associacions de Barcelona

El teixit associatiu de *Barcelona* prepara per decidir el seu paper com a agent social

Ramon Torra

Aquest any 2011, coincidint amb l'Any Europeu del Voluntariat, el sector associatiu de Barcelona es troba immers en els debats territorials que s'organitzen als districtes de la ciutat en el marc del 2n Congrés d'Associacions de Barcelona.

Deu anys després de la primera trobada d'entitats de la ciutat, aquest segon congrés pretén posar al dia el discurs associatiu debatent entorn de tres eixos principals: **el reconeixement, les vies de finançament i l'ús dels espais i tipus d'equipaments** per desenvolupar les nostres activitats. Des del Consell d'Associacions de Barcelona (CAB) volem, per difícil que pugui semblar, que totes les veus i tots els sectors siguin representats en aquest congrés per enriquir el debat amb una visió àmplia i representativa de la diversitat associativa existent.

Durant el procés de preparació del 2n Congrés, hem tingut l'oportunitat de comptar amb la participació de teòrics especialitzats en el tercer sector —John Casey i Fernando Vallespín— que ens han explicat com ens veuen des de fora i què està passant al sector en altres indrets.

Ara, un cop iniciat el 2n Congrés, ens toca a les associacions fer propostes per enfortir el teixit associatiu de la ciutat des de la proximitat i la realitat del nostre territori. Aquest procés, liderat per les mateixes entitats de cada districte, ens ha de permetre avançar cap a una cultura pròpia, cap a l'excel·lència, il·lusionar les persones davant la idea d'estar associades, facilitar punts de trobada oberts al conjunt d'associacions i moviments socials per visualitzar-nos com a actors rellevants en el desenvolupament de les nostres comunitats i augmentar, així, el pes específic com a sector.

Des del mes de gener i fins el 30 d'abril, data de la cloenda del 2n Congrés, les entitats de la ciutat sincronitzarem les nostres agendes per trobar-nos, elaborar propostes de millora del sector i consensuar i establir les línies d'actuació estratègiques i comunes. Una vegada aquestes propostes hagin estat aprovades configuraran les bases per a l'elaboració del **Pla de Suport a l'Associacionisme de Barcelona**. En la mesura que plantejem objectius clars i específics, evitant la dispersió i la generalització, podrem establir mecanismes de seguiment àgils per assegurar-ne el compliment.

2n Congrés d'Associacions de Barcelona
www.congresassociacionsbcn.cat
info@congresassociacionsbcn.cat
facebook.com/congresassociacionsbcn
twitter.com/2nCongres

Per tot això, és important ser i participar en el 2n Congrés d'Associacions de Barcelona com a membres de les nostres entitats, però també com a ciutadanes i ciutadans. Hi ha diferents maneres de fer-ho, ja sigui presencialment, assistint als congressos de districte, o bé a través del Congrés Virtual, una eina de participació accessible a través del web del Congrés. El procés i l'evolució del 2n Congrés es podran seguir també per mitjà de les xarxes socials Facebook i Twitter.

Les associacions de Barcelona tenim una llarga trajectòria que ens avala com a sector, però ens cal fer un pas endavant adaptant-nos als nous temps i enfortir-nos. Tenim molts punts en comú, per això és important que totes les entitats participem en el procés congressual en els àmbits que creiem que poden ser-nos més interessants. Del debat que fem ara dependrà, en bona part, el model de ciutat i el paper que hi volem tenir. ☺

Ramon Torra és director del 2n Congrés d'Associacions de Barcelona

un conflicte... una solució

Jugar, una escola de vida

En aquest text, GREC, Resolució de conflictes, ens explica la importància dels jocs en l'aprenentatge de la gestió de les situacions conflictives.

En Pau i la Maria estan "instal·lats" sota la taula de treball de la seva mare: tenen muntada una botiga de queviures, ella ha organitzat les lleixes i l'aparador, ha ordenat els simulacres de bitllets i monedes a la caixa registradora i es prepara per despatxar els possibles clients; ell ha fet la llista de la compra i es disposa a entrar a la botiga a fer de "client" de la seva germana... La Berta, en Miquel i la Mercè seuen al sofà davant de la tele de la sala; cadascun té a les mans un comandament i estan concentrats en la pantalla, on té lloc una esbojarrada carrera en la qual cada un d'ells "conduïx" una mena de "cotxe fantàstic"... En Jan i en Roger estan muntant un castell amb peces de lego. Ja tenen a punt els soldats i els cavallers que els defensaran en la guerra que estan preparant, i també els invasors atacants. La Roser prepara les nines per dur-les a passejar pel passadís de casa. De moment s'han portat molt bé: les ha llevat, les ha vestides, els ha donat el menjar... En Ferran i la Mònica han sortit a jugar a pilota a la placeta de davant de casa. Uns altres nens se'ls acosten i comencen un partit tots junts...

Fa poc que hem celebrat Nadal i Reis, període en què les joguines són especialment presents a totes les cases on hi ha criatures.

Els jocs no són neutres ni indiferents: a través del joc els nens i les nenes recreen la realitat i fan aproximacions i assajos de la vida. A través del joc es relacionen, es plantegen problemes, hi busquen solucions, comparen resultats, comparteixen experiències...

És important a què i amb què juguen, però ho és tant o més com hi juguen: les espases poden servir de rems per arribar a un bon port o d'armes per defensar una princesa desvalguda, les fruites i les verdures de la botiga de queviures poden ser bombes per llençar al cap dels vianants que passen pel carrer o moneda d'intercanvi per aconseguir favors del germà, el joc de la *play* pot ser una manera de discriminar el company que no el té o una forma d'acostar-s'hi convidant-lo a jugar... i, a més, el fet del joc, en sí mateix, pel que té de relació i de compartir, obliga les criatures a gestionar posicions, a prioritzar interessos, a renunciar a alguns desitjos o a moderar algunes urgències...

Jugar és una bona escola de viure. A través del joc les criatures "retraten" la vida que veuen i aprenen a solucionar els conflictes que aquesta els planteja.

Sabem com juguen els nostres nens i nenes? Aprofitem els seus jocs per plantejar-los maneres positives i constructives de gestionar els conflictes? Juguem amb ells, encara que sigui alguna vegada?

Secció elaborada per:

GREC, Grup de Recerca i Estudi del conflicte
www.grecxarxa.org

■ Turisme solidari amb l'entitat catalana Sodepau

Un altre turisme és possible

Ja fa quinze anys que Sodepau, una entitat que treballa per la pau i el desenvolupament als països que envolten el mar Mediterrani, va iniciar una manera diferent de fer turisme. La seva filosofia: conèixer la gent del país i les entitats locals, que són les que ens poden donar una visió més propera de la realitat del país que es visita, i contribuir al desenvolupament de les comunitats locals.

Ser solidaris mentre es fa turisme és possible. És el que proposa Sodepau a les persones que busquen en els seus viatges anar més enllà de la mera visita de llocs i monuments significatius.

Cada any des del 1993 l'entitat organitza estades solidàries en països de l'àmbit mediterrani. Una de les primeres va ser al Marroc, i es va fer amb un doble objectiu: a

directament la població rural. L'experiència va ser un èxit i es va convertir en el tret de partida d'un projecte que des d'aleshores es repeteix cada any. Sodepau ja ha organitzat més de 50 estades d'aquest tipus, amb uns 600 turistes solidaris a set països: el Marroc, Síria, Algèria, Palestina, el Kurdistan, el Líban i Tunísia. Vaja, que ja se'ls pot considerar com a especialistes en el que se sol anomenar turisme

sostenible, o responsable o solidari, que totes tres coses les estades que proposa Sodepau ho són. I per això l'entitat treballa de bracet amb la Xarxa de Turisme Responsable i Solidari a la Mediterrània (AREMDT), una organització que es va crear fa dos anys i agrupa entitats amb els mateixos objectius que Sodepau.

Descobrir la realitat quotidiana...

Una persona que viatgi amb Sodepau farà les visites turístiques preceptives però també descobrirà racons i paisatges lluny dels circuits del turisme de massa, com Bou Khalfa, un poblet marroquí situat a la zona frontera amb Algèria i banyat pel riu més important de la zona, Mouloulouia. Pernoctarà en hotels, pensions i albergs, però també conviurà amb la gent del país, amb famílies a casa de les quals passarà algunes nits. Anirà descobrint la realitat quotidiana de

la seva gent menjant amb ells i compartint escenaris que no són fàcilment accessibles als turistes convencionals, com el camp de refugiats palestí Balata, però sobretot visitant

Una manera de viatjar que té cada vegada més adeptes

Segons l'Organització Mundial de Turisme (OMT), el turisme solidari o responsable amb destinació a països en via de desenvolupament ha registrat un creixement proper al 20% anual entre els viatgers europeus. No hi ha dades encara sobre aquest fenomen a Catalunya, però no hi ha dubte que aquesta és una fórmula que té cada vegada més èxit entre nosaltres. Entitats com Sodepau, Alba Sud o Setem fa anys que es van iniciar amb èxit en aquesta via de solidaritat i cooperació.

les entitats i les ONG locals que treballen pel desenvolupament de cada zona. Coneixeran projectes de desenvolupament comunitari com el de Chefchauen, al Marroc, centres juvenils com Hakoura, a Palestina, cooperatives de dones com l'algeriana Khaima o associacions de defensa dels drets humans o del medi ambient o de salvaguarda del patrimoni com la siriana Amics de Salamieh.

... i afavorir el desenvolupament local

Però més enllà de conèixer d'una manera diferent la realitat del país, aquest tipus de plantejament turístic, afirma Anna Larrull, responsable de l'organització de les estades solidàries, ajuda sobretot al desenvolupament real de la zona. Permet crear llocs de treball, principalment per a joves i dones, i reinvertir els beneficis en la millora de l'activitat econòmica tradicional (millorar les llavors, comprar arbres fruiters, ampliar els ramats...) i de les infraestructures comunals. La persona que fa estades solidàries promou d'altra banda l'associacionisme local i ajuda a posar en valor el patrimoni natural, cultural i històric de cada zona on s'implanta aquest tipus de turisme.

Font de plaer i de coneixement per al que viatja, el turisme responsable és doncs també una eina de desenvolupament local que beneficia directament les comunitats visitades.

El Marroc, Síria, el Kurdistan, Palestina i fins i tot Tunísia després de la revolta, són algunes de les destinacions que proposa Sodepau per aquesta propera Setmana Santa. ☺

SODEPAU

Passatge del Crèdit, 7, pral, Barcelona, 08002
Tel.: 93 301 01 71 - www.sodepau.org

curt termini crear ocupació a la zona on es feia l'estada, i a llarg termini generar un lligam i una dinàmica entre turisme rural, desenvolupament i associacionisme local que impliqués

De font en font *aprenem de l'aigua*

Lluís Pagespetit

De font en font proposa redescobrir el patrimoni i el valor social de les fonts i de l'aigua com a recurs. En aquesta aventura, liderada per la **Societat Catalana d'Educació Ambiental**, els alumnes d'educació primària, secundària, els mestres i els avis són els principals protagonistes.

Una manera de conèixer i participar en la millora el patrimoni

Des de temps remots, les fonts d'arreu han estat lloc de treball, reunió i motiu de lleure, trobada, alegria i festa. Mares, pares, nens i nenes marxaven càntir en mà cap a les deus més properes a buscar aigua per beure, cuinar i rentar. De vegades, simplement sortien amb l'excusa de fer un passeig i berenar, envoltats d'un paratge singular, amb pollancre, freixes, verns, boixos... amb herbes medicinals, flors silvestres de mil colors i olors, i rastres d'animals que s'acostaven per beure i remullar-se. Des de sempre, doncs, fonts i persones han estat lligats amb un estret llaç, que els ha fet dependre i conèixer les unes amb les altres...

Aquesta és una de les raons per les quals l'any 2006 va sorgir a la **comarca d'Osona De font en font, aprenem de l'aigua**, un projecte creat des del seminari del **Pla de formació permanent de professorat** i el programa de la Generalitat **Escoles verdes**.

De font en font és una proposta de voluntariat i d'educació ambiental impulsada per ajuntaments, entitats, associacions i mestres de centres educatius de primària i secundària. Fins ara hi han participat **22 grups, 21 centres escolars i un casal d'estiu** i està present a **Osona, el Solsonès, el Ripollès i l'Alt Camp**.

Actualment De font en font està liderat per la **Societat Catalana d'Educació Ambiental (SCEA)**. **Viladraueducació.com**, altres entitats d'educació ambiental i membres del Consell de Centres de cada territori, com **Cel Rogent** a les terres tarragonines, s'encarreguen de la coordinació i la realització tècnica. El projecte també ha rebut el suport de diverses administracions locals allà on s'ha fet.

Anem a la font

La fita principal del projecte, que l'any 2009 va rebre de la Generalitat de Catalunya el premi a la **millor actuació singular d'educació ambiental d'escoles verdes**, és que els participants prenguin consciència de la importància de respectar i conservar l'entorn, tant el medi natural com la cultura popular. Mitjançant l'experimentació directa, l'observació i la participació, vol

oferir eines per aprendre i gaudir d'un entorn propi i proper, sovint oblidat i maltractat.

L'escola o el grup que decideix participar-hi **escull una o diverses fonts i un padrí o una padrina**, que els alumnes entrevisten i amb qui fan el treball previ de recerca d'informació. Es tracta d'una persona propera i coneixedora de la realitat social de l'indret, que ajuda a conèixer la seva història i pot aportar informació escrita i gràfica de la font.

Després d'aquesta primera fase de recerca d'informació, en què participa un grup de treball format pels mateixos participants, educadors ambientals i tècnics municipals locals, el segon pas és la sortida de camp a la font, moment en què es recullen dades i mostres. Segons com, es fa una anàlisi més completa de l'aigua, sobretot a secundària, en algun la-

boratori clínic o farmacèutic, o utilitzant el laboratori del mateix centre.

Tot aquest procés es fa amb l'ajuda d'unes guies didàctiques elaborades pels grups de treball que ajuden a conèixer l'entorn natural de la font. Fins a l'actualitat se n'han fet dues, una per a educació primària i l'altra per a educació secundària. També s'ha elaborat una llibreta de camp per prendre nota i recollir la informació com a base del treball a l'aula. Es disposa també d'un dossier complementari que ajuda a completar i ampliar informació. Aquests materials són revisats anualment i ara estan en fase d'adequació a la nova llei d'educació.

Tota la informació recollida i elaborada pels alumnes es passa finalment a la coordinació tècnica del programa, la SCEA, que en fa la

corresponent sistematització i el buidatge per incorporar-la a l'**espai web del programa**. Ben aviat el projecte també disposarà d'un **blog**, perquè els participants ho puguin fer ells mateixos.

El 22 de març de 2011, Dia Mundial de l'Aigua, es presentarà a Torelló un **joc de gran format** amb el mateix nom, que serà itinerant i servirà per complementar l'activitat en els centres que participen en el projecte. ☺

Lluís Pagespetit és president de la SCEA

www.defontenfont.cat

■ Matthew Tree, escriptor

Un londinenc a Catalunya

Judith Cobeña Guàrdia

Les noves tecnologies ens han permès fer una entrevista personal a l'escriptor Matthew Tree, un londinenc a Catalunya per decisió personal des fa més de vint anys. En Matthew és prou conegut, a més d'escriptor, com a comentarista de llibres a la televisió, per la seva participació a algunes de les tertúlies radiofòniques més escoltades i perquè no té pèls a la llengua a l'hora d'expressar amb claredat la defensa de la llengua pròpia d'aquest país, el català. De fora vingueren que arguments ens dongueren... Podríem refer la dita i aplicar-nos-la més sovint...

—Qui és en Matthew Tree?

—Un londinenc que va venir a viure a Catalunya als 26 anys i que encara hi és, 26 anys després.

—Com se't va acudir, l'any 1979, fer classes de català? A qui les feies?

—Durant una estada relativament breu, de sis mesos, a la plana de Vic, vaig donar classes a gent del poble on m'estava.

—L'any 1984 aterres a Barcelona i t'hi instal·les. Arran de què?

—A Anglaterra estava a l'atur, bevia massa, escrivia malament i no hi veia cap sortida que no fos marxar del país. L'única porta oberta a l'estranger —ajustada, vaja— era la catalana.

—Quina diferència trobes que hi ha entre la Catalunya dels vuitanta i l'actual?

—Bàsicament, que el català és utilitzat amb molta més normalitat que abans; i que en comptes de ser gairebé l'únic estranger resident, ara n'hi ha 1.200.000 més: una cosa altament positiva, des del punt de vista social, cultural, econòmic i gastronòmic.

—Negre de merda és un llibre on despulles sense manies el racisme i exposes com està latent a qualsevol societat. Expliques que cal educar per prevenir-lo. A quin polític en actiu d'aquest país el regalaries? Creus que s'hi veurien reflectits?

—No el regalaria a cap polític ja que mai no es veuen reflectits en res que sigui negatiu. Si pogués el regalaria a tots els estudiants de secundària. El racisme comença a fer-se present en qualsevol societat a partir dels 12-13 anys.

«Desitjaria no haver d'aguantar les ximpleries i mentides dels polítics que volen convertir el primer idioma dels meus nens en una llengua residual»

—Coneixes entitats d'educació en el temps de lleure? Què en penses?

—He conegut moltes biblioteques, centres de formació per a adults, centres de normalització lingüística, esplais... Tot el que sigui aprendre en temps de lleure —i no pas en hores laborals, com si fos una feina més— em sembla positiu.

—Has triat el català per expressar-te literàriament. Per què?

—Perquè des de feia anys havia tingut una sèrie de problemes amb l'idioma matern, que és el variant britànic de l'anglès. No era l'eina que volia, no sabia aconseguir que fes el que volia que fes. Quan vaig començar a escriure en català, aquests problemes no hi eren —per a mi. Va ser l'alliberament lingüístic que havia estat buscant des de feia temps. Durant deu anys vaig escriure només en català. Al cap de deu anys, vaig tornar a escriure en anglès a més del català i vaig descobrir que la disciplina d'escriure en català m'havia ensenyat com escriure el que em donés la gana també en anglès.

—De totes les facetes que has conreat, quina t'agrada més: la de guionista, d'escriptor, d'assagista, de presentador...?

—No sóc ni guionista ni presentador. He fet les dues coses, però tenint en compte, sempre,

que no era ni seré mai un professional de cap d'aquestes dues professions. Sóc escriptor. La meta més ambiciosa, des d'un punt de vista creatiu, és la ficció. Però tot és escriure: articles, assajos, diatribes, autobiografia...Tot és escriure i tot és creatiu.

—Quin és el teu somni quan penses en el futur dels nens i les nenes d'aquest país petit, que deia en Llach?

—Que no hagin d'aguantar els insults, les ximpleries, les mentides i les enganyifes dels polítics que volen, d'una manera o altra, convertir el primer idioma dels meus nens en una llengua residual.

—Què voldries que t'hagués preguntat? Fes-te tu mateix la pregunta i endavant, explica'ns el que vulguis.

—Com que visc del que escric, voldria que m'haguéssiu demanat pels propers projectes: estic acabant una novel·la (llarga) en anglès i l'any que ve sortirà un recull d'articles publicats en anglès en versió original (a Amazon, en format electrònic) i traduïts al català (en format paper). En català, el llibre es dirà *Aquest país explicat als estrangers*. En anglès, *Barcelona, Catalonia*. 📖

<http://www.matthewtree.cat>

Fundació d'Entitats Culturals de Badia del Vallès

Una fundació al servei del tercer sector

Gairebé sempre, darrere de la creació de qualsevol fundació hi ha una entitat financera, un ajuntament, la Generalitat, l'Estat, una empresa... en definitiva, una persona o una organització amb poder econòmic. La FEC és un model poc estès, una excepció, ja que la seva creació i la seva continuïtat es fonamenten en persones vinculades al món associatiu de Badia del Vallès, un dels grans patrimonis de la ciutat.

La Fundació Privada d'Entitats Culturals de Badia del Vallès (FEC) és una entitat sense ànim de lucre creada el novembre de 2006. La seva missió és organitzar, patrocinar i recolzar qualsevol activitat cultural, solidària, artística, d'esbarjo, socioeducativa i esportiva a través de la qual es transmetin i fomentin inequívocament els valors cívics que garanteixen la convivència i la cohesió social entre tots els ciutadans.

Un dels objectius fundacionals de la FEC és impulsar i promoure el software lliure i divulgar els avantatges del sistema operatiu lliure GNU/Linux. Per això, tant a Badia del Vallès com a fora, l'entitat ha organitzat espais de formació o dissenyat espais de comunicació *online*. L'entitat creu en la necessitat de treballar dins el marc de l'anomenat Tercer Sector com a espai de treball que ha de marcar diferències respecte al marc competitiu del mercat actual. Per aquest motiu ofereix, en les millors condicions, serveis, suport i eines dins el món de la comunicació i les noves tecnologies a entitats i institucions, però marcant la diferència amb el sector privat pel caràcter no lucratiu que té: els recursos generats són reinvertits en projectes socials de la Fundació.

Fundació d'Entitats Culturals de Badia del Vallès
<http://fundacio.badiadelvalles.org> - gestor@badiadelvalles.org

fundació d'entitats culturals de badia del vallès

Tradicions primaverenques

Pasqua granada

Pasqua Granada, o també Segona Pasqua, o encara Pentecosta. Se celebra 49 dies després de la Pasqua de la Resurrecció, o Pasqua Florida, que aquest any toca del 22 al 25 d'abril. Per tant, la Pasqua Granada serà el 13 de juny, i es recordarà la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols el dia de la Pentecosta jueva de l'any 30 de la nostra era.

Déu se'ls va manifestar sota la forma de llengües de foc i els va infondre saviesa i el do de les llengües per anar a predicar arreu del món. De fet la Pasqua Granada es considera com el naixement de l'Església Cristiana i l'inici de la propagació de l'evangeli a tots els pobles coneguts del moment.

Passant pel llatí i el grec, Pasqua ve de l'hebreu i vol dir 'pas'. A l'àrea mediterrània, coincidint amb la primera lluna de la primavera, se celebrava antigament una setmana de festa per marcar el pas de l'hivern a la següent estació. Els hebreus van vincular la festa amb el seu èxode d'Egipte i els cristians amb la resurrecció del Messies. Una celebració, doncs, com la majoria de les festes del calendari cristià, relacionada amb festivitats antiquíssimes vinculades amb el calendari lunar i l'agricultura.

tradi·accions

Informació extreta de www.festes.org

Elionor Ordeig

Vaig conèixer l'Elionor Ordeig deu fer cosa d'uns 29 anys. Era una tarda en què jo em trobava al bar de l'antiga seu de la Delegació Territorial de la ONCE a Barcelona prenent un cafè amb uns amics. De sobte vaig escoltar una veu de dona, clara i diàfana, que demanava si hi havia algú que pogués acompanyar-la al bany. En girar-me cap a on venia la veu vaig veure una noia jove amb els cabells rossos i rinxolats que li queien per damunt de les espatlles. Em vaig oferir de seguida a acompanyar-la i així va ser com la vaig conèixer. L'Elionor era una lluitadora nata, però jo en aquell moment no ho sabia. Però el destí, savi com és, fa que moltes vegades la vida et doni meravelloses oportunitats per conèixer gent d'una gran vàlua. Mesos més tard, vaig entrar a formar part d'un grup de l'ONCE que lluitava perquè la

ONCE fos més oberta a tothom i no quedés com un gueto només per a les persones que formàvem part de la casa. Eren temps difícils perquè els qui manaven aleshores (en el primer lustre dels anys vuitanta) eren gent molt tancada i portar i fer segons quines activitats representava un escàndol...

La primera reunió a la qual vaig assistir la vam fer a casa d'un matrimoni que formava part d'aquest grup. Hi havia diverses persones entre les quals l'Elionor Ordeig. Em vaig quedar a dormir i l'endemà, mentre recollia el meu sac de dormir, tot parlant amb l'Elionor, de sobte em va dir que em coneixia. Jo que li responc: de què ens coneixíem? Va ser aleshores quan em va dir que jo era qui l'havia acompanyat mesos enrere a la ONCE.

N'hi ha moltes d'anècdotes, aquesta n'és una, i també recordaré que abans de sortir de casa em va demanar que li expliqués quin dia feia. Li vaig descriure, feia un dia preciós

amb un sol esplèndid i el cel era d'un blau intensíssim, sense cap núvol a la vista. A partir d'aquell dia va néixer una relació d'amistat i estimació que, malgrat els anys que fa que l'Elionor ja no hi és, encara sento a prop meu. Ella era diabètica i s'havia quedat cega als 13 anys per aquesta malaltia. Això mai va ser un impediment per ser una persona lluitadora fins al final dels seus dies. Uns tres o quatre mesos més tard d'haver-nos conegut ella va començar a preparar-se ja que volia ser una de les persones a les quals se li fes el trasplantament de ronyó i de pàncrees, però moltes vegades els somnis no s'acompleixen com un vol i a l'estiu de l'any 1984 ens va deixar orfes de la seva presència tot i que deixant com a llegat una gran lliçó de lluita i esperonament que difícilment podrà ser reemplaçada.

Montserrat Fran Celades

recordant...

Premis literaris Cardedeu per un món millor

Ja s'han decidit els relats guanyadors de la tercera convocatòria literària a favor dels vuit objectius de desenvolupament del mil·lenni-Cardedeu per un món millor

Aquest any l'associació Cardedeu per un món millor ha rebut un total de 74 relats procedents de l'Argentina, Bolívia, Xile, Equador, Colòmbia, Cuba, Mèxic, Veneçuela, Bèlgica, a més d'Espanya i de Catalunya. 23 van passar la primera selecció d'un jurat extens format per editors, escriptors, traductors i persones del món associatiu, que van escollir un relat per a cada objectiu —eradicació de la pobresa, igualtat de gèneres, aliança mundial per al desenvolupament...— i un accèssit. L'Editorial Icària està preparant l'edició dels relats i té previst distribuir mil exemplar del recull de contes amb l'ajuda de l'Ajuntament de Cardedeu.

www.cardedeuperunmonmillor.org

IV Fira del Tast. Intercanvi de Sabers i Sabors

Xarxa de Consum Solidari

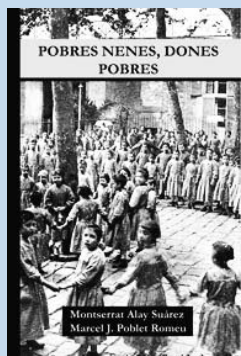
Menjar bé, productes de proximitat, de temporada, frescos, cuina vegetariana o no, receptes de l'àvia i de nova invenció. Tot això ha estat **Fira del Tast**, una fira organitzada el 9 i 10 d'abril per Xarxa de Consum Solidari a Ciutat Vella de Barcelona

per reivindicar la Sobirania Alimentària. La trobada ha permès als veïns participar a tallers de cuina sostenible, vegetariana, amb algues, per elaborar bones salses, postres saboroses, infusions de plantes aromàtiques i saludables, amb un taller guarderia per a la mainada dels participants. Obert a tothom per aprendre, conversar amb veïns i veïnes que no es coneixien abans mentre es feia un tastet s'esperava el sopar o l'inici de la calçotada per a la Sobirania Alimentària que es va fer el diumenge 10. La fira s'ha fet al Convent de Sant Agustí, al Pou de la Figuera, al local de RAI (c. Carders, 12) i al restaurant-escola Mescladís (pl. Sant Pere de les Puelles, 5).

www.xarxaconsum.net

paraules paraules paraules

Secció elaborada per:
FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Una història dolorosa

Pobres nenes, dones pobres

Autors: Montserrat i Marcel Poblet

Editorial: Llibres de Matrícula, 2010

Pobres nenes, dones pobres és un retrat històric de la vida de les nenes i dones que van passar per la Casa de Maternitat i Expòsits i la Casa de la Caritat de Barcelona durant la segona dècada del segle XIX. En una època en la qual ser mare sola estava molt mal vist socialment i la classe treballadora es trobava en una situació precària, moltes mares treballadores van haver d'abandonar els seus fills en aquests centres davant la impossibilitat de fer-se'n càrrec. Gràcies al treball de camp fet pels autors, els lectors poden conèixer com eren les condicions de vida dels expòsits i expòsites que creixien en aquestes institucions davant la ignorància de les classes benestants i adonar-se de les enormes dificultats que tenien aquests infants, marcats pel fet de ser "il·legítims", per obrir-se camí en la vida.

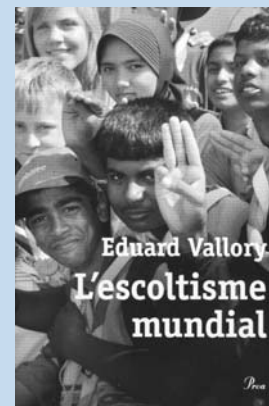
L'escoltisme al llarg de la història

L'escoltisme mundial

Autor: Eduard Vallory

Editorial: Proa, 2010

Eduard Vallory, expresident del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i de la Fundació Escolta Josep Carol, entre altres càrrecs, ha publicat el llibre *L'escoltisme mundial: La discreta remor d'un bosc que creix*. Aquesta obra sorgeix d'una primera recerca que l'autor va portar a terme entre el 2004 i el 2006 sobre l'escoltisme a escala mundial i l'educació en la ciutadania mundial. El llibre, que comença analitzant els orígens d'aquest moviment centenari, consta de tres capítols on també s'expliquen els ideals de l'escoltisme i l'arrelament a escala local i nacional, sense perdre el sentiment global. El text s'acompanya de dades i gràfics que ajuden a entendre l'evolució i la situació actual del moviment. Es tracta del primer estudi acadèmic publicat sobre l'escoltisme mundial com a conjunt.

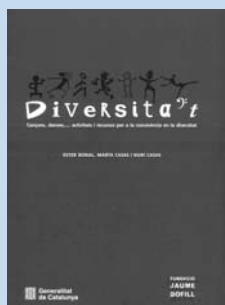

Recursos per a la convivència en la diversitat

Diversita't

Autors: Ester Bonal, Marta Casas i Nuri Casas

Edita: Generalitat de Catalunya i Fundació Bofill

Diversita't. Cançons, danses... activitats i recursos per a la convivència en la diversitat és una publicació (un llibre i dos CD) que fomenta el treball de la diversitat cultural a partir de la música de diferents llocs del món. Inclou una perspectiva teòrica, orientacions pedagògiques i un recull complet de propostes pràctiques de treball i recursos. Moltes de les propostes musicals, a més de la lletra i la partitura, inclouen orientacions per parlar de la cultura d'origen de la cançó.

Enric Magoo

La il·lusió feta màgia i viceversa

Ulls blaus lluminosos i somriure trapasser. Personalment m'imagino que Peter Pan és com ell. Potser perquè fa anys el vaig veure en aquest paper volar d'una banda a l'altra de l'escenari... i també perquè sembla haver fet un tracte amb el temps, que juraria que li deixa menys marques que als altres mortals. I és que ningú diria que ja fa trenta anys que Enric Magoo està escrivint amb lletres brillants la seva història particular al llibre de la màgia catalana. Més de deu premis dels més prestigiosos —Gran Premi Nacional a Oviedo (1987), tercer Premi Mundial de Màgia Còmica a Suïssa (1991), Gran Premi de Màgia a Montecarlo (1993), Mandrake d'Or a París (1994)... La trajectòria d'un gran mag que continua al peu d'un barret d'on surten il·lusió i il·lusions a cabassos.

Un matí a Badalona. Ens encaminem cap a un espai càlid, olor de cafè, diaris i xerrades tranquil·les per començar la setmana. L'Enric Magoo demana un te aromàtic. Els seus ulls plens d'una desperta i entremaliada tendresa s'obren sincerament cap a l'estona d'apropament que la revista CARRER ofereix als lectors. Tot parlant, els seus gestos són enèrgics per donar veritat a les paraules, sense embuts, directes i sense trampes, sense trucs.

—Remenant pel teu web, veiem que al llarg de la teva carrera professional has acumulat un munt de premis. Quin t'ha fet més il·lusió?

—N'hi ha tres. El primer que vaig guanyar va ser molt important perquè va ser el primer, perquè duia el títol de Gran Premi i perquè era a nivell d'Espanya. Em va reafirmar que servia i que podia fer alguna cosa en aquest món. El segon va ser el de l'any 1991. Va ser un premi de màgia còmica en un congrés internacional, i em va impressionar perquè estava entre els millors del món. I el tercer, el de Montecarlo, pel *glamour* que comportava. Va ser un premi amb molta repercussió a la premsa. La resta són reconeixements. Els premis són pures anècdotes de la meua vida i reafirmacions que vas per bon camí...

—I dels que no tens, quin és el que voldries guanyar?

—No ho sé (*somriu*)... crec que no el tindrà mai. El dia que em mori, com deia Lluís Llach, m'adonaré que sí que he aconseguit el premi que no tenia. M'explico: és un premi simbòlic, potser un premi del reconeixement absolut, de l'egocentrisme, el que als artistes ens agrada-ria...

—... com aquell actor a qui no arriba el paper en què somnia?

—Sí, crec que aquest premi és simbòlic i que sempre el perseguiré, i segur que quan passi comptes, m'adonaré que sí, que l'he aconseguit (*comenta amb serenor també desperta*). Però espero que mai el trobi, perquè això farà que el segueixi buscant.

—T'agradaria ser més mediàtic?

—Sí, però aquesta professió és una carrera de fons. Els premis són virtuals. Et poden durar dos, tres o cinc anys. Si fos un Copperfield, ja hauria desaparegut. El cas de Tamariz és diferent. Han passat els anys i és un dels pocs mags que encara n'és, de mediàtic. Però crec que l'important és el dia a dia.

«Fer somriure un nen o un adult no té truc. Això ho fa la il·lusió»

—Un dels teus espectacles es diu *L'inventor d'il·lusions*. D'il·lusió, també es viu?

—Sí, penso que és molt important. Ens movem per pensaments, i quan pensem, estem projectant. Si projectes alguna cosa amb il·lusió, pots aconseguir-ho.

—Però tu que treballes la tècnica de les il·lusions, saps que darrere hi ha un truc real. Malgrat això, creus que pot existir il·lusió a la vida?

—Sí, perquè a mi el que em mou a fer un truc és la il·lusió. Sí, el truc hi és, però fer somriure un nen o un adult, això no té truc, això ho fa la il·lusió.

—Per tant, davant la pregunta de si fas trucs de màgia o il·lusionisme...

— Faig il·lusionisme.

Un viatge màgic iniciat fa trenta anys

Enric Magoo va començar l'any 1980 —tenia 19 anys— amb el desaparegut grup **Abracadabra**, amb el qual va actuar durant prop de set temporades, combinant també espectacles en solitari. El 1987 va guanyar el gran Premio Nacional de Magia i va presentar *Igualtat màgica*, que li van aportar el reconeixement de la professió i també del públic, uns reconeixements que ja no li han faltat mai. Des del 1980 l'Enric ha presentat prop de 20 espectacles —la majoria de teatre màgic— i ha fet milers d'actuacions —també amb **Teatre de Cordó**, companyia de teatre amb la qual sempre ha col·laborat— a tot el país i gairebé tots els continents. Una altra faceta de l'Enric, que cada any

va agafant més relleu, és el de promotor i agitador màgic. Des del 2001 organitza a Badalona, la seva població natal, el **Memorial Li-Chang**, un festival internacional que cada any atrau desenes dels millors mags internacionals del moment. Als seus 50 anys, Enric Magoo té molts projectes al barret. Un dels que li fan més il·lusió és crear una escola de teatre màgic per donar classes d'il·lusionisme i ensenyar la màgia perquè s'utilitzi com a eina teatral.

www.enricmagoo.com

L'últim espectacle d'Enric Magoo, *El rodamón*, estrenat l'abril del 2010, demostra fins a quin punt l'il·lusionista està amatent a l'actualitat i al món que l'envolta.

Convençut que la màgia és una bona eina pedagògica, l'obra tracta de la diversitat cultural mitjançant les aventures d'un rodamón que arriba carregat de trucs i objectes màgics de tot el món. Com en la majoria dels seus espectacles, Enric Magoo hi teatralitza la màgia, com a ell li agrada. El resultat és un teatre més màgic que mai.

«Aquesta professió és una carrera de fons. Els premis són virtuals. L'important és el dia a dia»

—Quin truc et queda pendent?

—Quan creu un espectacle a vegades apareixen petits jocs que acaben sent els trucs més importants de l'espectacle. Una vegada vaig fer un joc en què un conill endevinava una carta, i va ser el truc més exitós de l'espectacle. I no m'ho pensava quan el vaig fer.

—A Catalunya hi ha un bon nivell de màgia?

—Crec que ara sí. La màgia fluctua, com tot. En els trenta anys que fa que sóc mag, he vist com la màgia es posava de moda i esdevenia mediàtica. He vist com la màgia es tornava molt pedagògica. He vist com hem estat uns quinze anys amb pocs mags; en canvi, en els darrers cinc anys, n'han sortit bastants, i de joves. Es torna a fer màgia. Es nota a les sales, en les programacions. Ara sí que hi ha pedrera.

—El millor i el pitjor d'aquests joves mags?

—El pitjor és que hi ha poca creativitat. Es copia molt. Abans per fer un joc havies de llegir llibres, estudiar-los, analitzar-los. Ara, tal com que evoluciona la societat i els mitjans que utilitzem, amb internet a l'abast... I la virtut és que abans hi havia pocs mags i ara n'hi ha molts. Algun de bo en sortirà!

—En l'àmbit professional, et sents més a gust aquí o a l'estranger?

—Sempre que he anat a fora, a festivals, com a convidat especial, sempre m'han posat damunt d'un pedestal. Et tracten com una estrella. Al Japó, a l'Amèrica del Sud, a l'Amèrica del Nord, a Europa... Et recullen a l'aeroport, et seuen a una taula per dinar, actues, autògrafs... Són reconeixements constants. Però en canvi, quan actuo aquí, faig el que m'agrada, que és la màgia teatral. Ahir, que vaig actuar a Vilafranca del Penedès, els nens van sortir molt contents, la gent vibrava. I jo vaig pensar, uau!, això és el que t'emociona! També és cert que si ahir vaig vibrar molt, abans d'ahir em vaig haver de canviar en un soterrani on feia molt fred...

—Un bon consell per a qui comença...

—“No hi ha pressa”. I el premi material que pots aconseguir no és una finalitat. El premi és poder dignificar aquest ofici, el premi és el dia a dia, és desitjar un truc i perseguir-lo i practicar-lo i fer-lo. Hi ha hagut molts moments de la meua carrera que no he sabut assaborir aquest viatge. Els sis mesos de preparació per aconseguir un premi material no els recordo, i devien ser meravellosos, molt creatius. Però no els vaig viure com a creatius, sinó com una lluita per aconseguir un premi. I quan el vaig obtenir, aquell premi quedava buit, perquè li faltaven aquells sis mesos.

—Un consell per al públic...

—Que es deixi il·lusionar. Quan començo l'espectacle veig la tensió que té la gent a la cara, i quan acabes, la cara els ha canviat! Seria fantàstic que la gent ja comencés l'espectacle amb mirades de deixar-se il·lusionar. Però jo estic content del públic que de mica en mica anem aconseguint. S'acusa els pares de portar nens molt petits a veure els espectacles, però això està bé, perquè vol dir que un nen de tres anys estarà més preparat per veure un espectacle. Però un pare ha de ser responsable, i si un nen plora, l'ha de treure de la sala. El públic, que segueixi anant al teatre!, la mateixa obra és diferent cada dia que es fa i, per tant, és diferent per a cada persona que el va a veure. Això sí que és màgic!

—A la nostra vida personal hi falta més màgia?

—Falta molta més màgia, però és culpa nostra, perquè la fem desaparèixer. No cuidem el jardí, i el jardí l'has de cuidar cada dia. De vegades caiem en inèrcies, i hem de ser-ne conscients i posar-hi màgia.

—Si fossis mag d'impossibles, sense trucs al darrere, què faries?

—En el meu espectacle *Rodamón*, el rodamón aprèn d'un mag, i el que més li agrada és fer somriure la gent, perquè fer somriure allarga la vida. M'agradaria fer somriure la gent a la primera.

Anna Jarque

(1^{ia} d'è) 9^è (passa-ho)?

titelles màgia teatre circ clown
animació contes teatre de carrer
cercavila titelles màgia teatre circ
clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de

animació

> carles cuberes

karibu

Dances i cançons per a un món més just. Això és el que ofereix Carles Cuberes, cantant i animador molt ben valorat en el sector de l'animació catalana. Ho fa amb l'espectacle *Karibu*, que en swahili vol dir 'benvingut'. Les cançons del repertori estan farcides de pinzellades constants als valors de la cooperació, la solidaritat, la interculturalitat i la justícia social. "Un espai de trobada i comunicació entre persones que canten, juguen i dansen plegades, amb independència de la seva edat, la seva forma de vestir, de pensar o de viure". Un espai de participació per a tota la família a partir de 3 anys. *Estrena: novembre 2010*

teatre d'ombres

> mercè framis

xarop de cargol

Amb *Xarop de cargol*, "un espectacle que proposa poemes i cançons com a remei a les afliccions dels més petits", la titellaire catalana Mercè Framis i la seva companyia de teatre d'ombres proposa de nou un univers fantàstic i oníric amb la voluntat d'encantar infants i adults. Un món ple de llums, ombres i colors que es mouen al ritme de poemes musicats i cançons infantils fàcils de recordar que ens expliquen com la Clara, una nena molt petita però amb un cor molt gran, elabora uns remeis molt especials per curar els mals dels menuts. Un *Xarop de cargol* fet amb molt d'amor, com sempre amb la Mercè Framis. *Estrena: novembre 2010*

teatre i titelles

> teatre nu

sopa de pedres

"El muntatge gira al voltant de la necessitat de trobar en l'enginy i la creativitat col·lectives la solució a les dificultats globals. Un missatge optimista en el context de crisi actual". Així és com defineix Teatre Nu la seva nova proposta artística, en què a més del teatre i la manipulació de titelles també s'incorporen tècniques del circ. El nou muntatge explica la història de tres personatges que viuen en un espai molt petit compartint-ho tot. Però un dia la seva amable convivència es trenca i han de buscar noves maneres de relacionar-se per afrontar la situació... Un optimisme que necessitem com l'aire que respirem! *Estrena: abril 2011*

teatre

> teatre mòbil

les trifulgues dels germans garapinyada

Teatre Mòbil no para. Ja fa vint-i-set anys que no para. Per sort nostra! Ara, després de *Représ*, l'últim dels tretze muntatges creats per la companyia, ja té en escena una nova proposta de teatre de farsa. Àtila Puig, Marc Fonts i Jordi Girabal, dirigits per Marcel Gros, aprenen els més joves a la Comedia dell'Arte amb la seva habitual senzillesa, versatilitat i capacitat de sintonitzar amb el públic. Un llenguatge fresc i un humor amb picades d'ulls a tots els enteniments, des dels més petits fins als més grans, fan gaudir un cop més d'un espectacle en què el públic s'ho passa tan bé mirant l'obra com els actors fent-la. *Estrena: gener 2011*

teatre

> la baldufa

el príncep feliç

Quinze anys de feina —boníssima, excel·lent!— i per celebrar-ho, un nou espectacle, la recreació d'un conte d'Oscar Wilde, *El príncep feliç*. La companyia lleidatana ens ofereix un cop més un espectacle curós i imaginatiu i, sota la direcció de Jorge Picó, ens explica la història d'amor i de generositat que viuen una oreneta i una estàtua, la d'un príncep que es desespera per la misèria que veu a la seva ciutat. Amb l'ajuda de l'oreneta, ofereix l'or i les pedres precioses que el recobreixen a persones que ho necessiten. Una lliçó d'humanitat, especialment recomanada a partir de 6 anys. *Estrena: gener 2011*

teatre musical

> l'ou ferrat

patim, patam

Werens (Ramon Puig), creador i artista plàstic, Oriol Cases, bateria i programador de música electrònica i, *the last but not the least*, Rah-mon Roma, cantant-animador i rondallaire, van decidir el 2009 compartir la seva creativitat en un projecte que van anomenar L'Ou Ferrat. La proposta de relacionar tres àrees artístiques ha confluït finalment en la creació d'un primer espectacle adreçat al públic infantil i familiar, que parla del fet de créixer, de fer-se gran. Talent, molta imaginació, bona música i ganes de créixer amb la complicitat del públic... Un ou ferrat suculent... *Estrena: abril 2011*

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de

carrer cercavila titelles màgia

contes teatre de carrer cercavila titelles

teatre circ clown animació

titelles màgia teatre circ clown animació contes teatre de carrer cercavila titelles màgia

clown

>marcel gros

minuts

Marcel Gros és un personatge clau en el panorama del clown a Catalunya, i totes les noves propostes que fa sempre són ben vingudes i ben rebudes. Ara ens torna a dedicar uns "minuts", preciosos, del seu temps, i ens presenta un espectacle que defineix de "pallasso a prop", "fet de mica en mica i a poc a poc, ple de breus moments, de petits instants, un viatge al voltant d'un món minúscul, divers i divertit...". Una vegada més hem d'agrair a Marcel Gros haver decidit pel voltant dels anys noranta dedicar el seu temps, preciós, a fer-nos riure i somriure ensenyant-nos a mirar el món des de la seva mirada, sempre perspicax, sovint poètica, irònica i a voltes sorneguera. Marcel Gros (*for president!*) s'hauria de globalitzar. El món hi sortiria guanyant. *EsTrenà; abril 2011*

teatre de carrer

>struc

buscant l'home més fort del món

El mag i animador Struc —Gilbert Trilles— fa una proposta dinàmica, divertida i plena de sorpreses, un espectacle itinerant inspirat en el personatge del forçut de circ del segle XIX. Acompanyat d'un martell mecànic de quatre metres d'alçada, d'aquells que mesuren la força, busca entre el públic les persones amb més bíceps i tríceps. Els fa passar proves, els entrena, els disfressa, els maquilla... i si aconsegueixen fer sonar la campana del martell, els lliura una recompensa, una medalla personalitzada. Entre el clown i el burlesc, aquest és un petit homenatge a un dels personatges més curiosos del món del circ. La improvisació i la imaginació hi tenen molta, molta... força. *EsTrenà; febrer 2011*

teatre

>zum-zum teatre

la camisa de l'home feliç

Zum-zum Teatre s'afronta a un dels temes més complexos de la vida, que ens porta sovint, ai las!, pel camí de l'amargura: la recerca de la felicitat. Ho fa a través de l'adaptació d'una obra de Lleó Tolstoi. "Aquest home no és feliç", li van diagnosticar una vegada a un tsar. El remei? "Heu de trobar un home feliç i que es posi la vostra camisa". Un remei no gaire fàcil d'aconseguir, com es pot apreciar en aquesta obra en què noves tecnologies i teatralitat creen un univers d'imatges animades, objectes i situacions per respondre una gran, interessant, pregunta: qui és l'home o la dona més feliç del món? Molt recomanable. *EsTrenà; abril 2011*

teatre de titelles

>cia. pa sucat

polzet

Uns llanterners de finals del segle XVIII —l'ofici consistia a projectar imatges en una petita pantalla amb llum i siluetes de cartró— expliquen la història de Polzet, un nen abandonat pels pares enmig del bosc junt amb els seus sis germans. Pa Sucat proposa aquí la recreació d'una història d'abandó i superació que fa fortuna des de fa moltes generacions i la narra amb actors, titelles, música, ombres i videoprojeccions. L'espectador es troba immers en un món de sensacions i s'identifica amb les emocions dels protagonistes: viu les seves entremaliadures, alegries, tristeses i pors. Un pas més en la sòlida trajectòria d'una companyia que abasta tot el procés de creació dels seus espectacles. *EsTrenà; gener 2011*

teatre

>clownx teatre

desperta bruixeta

Aquesta és una història màgica, especialment pensada per a infants de 3 a 6 anys, i per als pares també, que parla dels somnis. La bruixeta Matea (Mònica Garcia, que també ha adaptat, amb Oriol Guinart, el director de l'obra, el conte de Victoria Spunzberg) està sola al bosc. El cant del gall la desperta. No hi ha ni rastre de les altres... Ja està? Això vol dir que ho ha aconseguit? Però com ho sabrà, si s'ha adormit? La bruixeta dormilega, amb l'ajuda del públic, aconsegueix finalment el seu objectiu, que és el de... Per a més informació, veure aquest bon espectacle produït per Clownx Teatre. Qualitat i humor assegurats. *EsTrenà; abril 2011*

màgia

>mago manu

càpsules

Una càpsula és alguna cosa petita, comprimida, o un curt espai de temps. Les càpsules de Mago Manu són petits reflexos d'un univers interior, petits actes màgicoteatral en què es mouen el mag, vingut ja fa anys de les Canàries, i els seus personatges, provinents de la seva incansable imaginació: un escriptor imaginatiu a la recerca d'inspiració, un pseudofaquir saltimbanqui, que en realitat és un xerraire, i un il·lusionista de renom internacional, més amant de les càmeres que de la màgia. Un espectacle produït per GAAC en què Mago Manu demostra la seva gran perícia màgica, que embolcalla amb simpatia i un gran sentit de l'humor. *EsTrenà; abril 2011*

ia d
ke9?

titelles màgia teatre circ clown
animació contes teatre de carrer
cercavila titelles màgia teatre circ
clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre
circ clown animació contes teatre de
carrer cercavila titelles màgia teatre

anem
a veure...

Secció elaborada per
Puça Espectacles
www.lapusa.com

+ tumàcat

- **Espectacle:** *Planeta Tumàcat*
- **Gènere:** titelles
- **Públic:** infants
- **Espai:** interior

Planeta Tumàcat és la darrera producció de la companyia + Tumàcat. Rere una escenografia imponent, màgica i versàtil, “els tumàcats” –Ricard Llatge i Frederic Bachs– aconseguixen trenar un espectacle en el qual ens presenten una paràbola sobre les il·lusions, l'esforç i el reciclatge. La dramàtúrgia està construïda en tres plans narratius, un amb actors reals i els altres dos amb titelles. Hi trobem un verdulaire que explica al seu nebot la història de la Lluna i una nena apassionada per l'astronomia. Aquesta nena viatjarà a un planeta vermell amenaçat pel Monstre de les Escombraries i ajudarà els seus habitants a resoldre els problemes d'excés de deixalles.

A *Planeta Tumàcat*, els autors, els actors i els manipuladors despleguen tot el seu arsenal interpretatiu –són uns tomàquets madurs, avesats a infinitat d'actuacions com a pallsos i animadors arreu de Catalunya des del 2002– i s'endinsen en el món dels titelles amb un resultat sorprenent. Des de la seva estada al teatre Poliorama de Barcelona, “els tumàcats” han anat polint el ritme d'una història entranyable, imaginativa i tendra que agrada a petits i grans, on la posada en escena ajuda a expressar el contingut de fons sense que un eclipsi l'altra.

planeta tumàcat

roseland musical & Urano

- **Espectacle:** *Pinocchio*
- **Gènere:** dansa i noves tecnologies
- **Públic:** totes les edats
- **Espai:** interior

Pinocchio, un clàssic dins el món dels contes infantils, però en una versió carregada de sorpreses interessants. Ens la presenta una companyia dedicada especialment a la dansa per a tots el públics, però també una companyia que ens té acostumats al risc i la perfecció estètica: **Roseland Musical**. Parlant de risc, en aquest *Pinocchio* el grup no només s'atreveix a plantejar l'espectacle des d'una posada en escena completament innovadora, sinó que també presenta dramàtúrgicament innovacions en el text i en els personatges que tots coneixem del conte ancestral.

En aquest muntatge Roseland Musical camina de la mà d'Urano, que signa un desplegament tècnic increïble en la posada en escena. Dos ballarins –un és la reencarnació de Pinocchio i l'altre representa diversos personatges– desenvolupen les seves coreografies entre un univers d'imatges projectades per davant i per darrera d'ells mateixos que submergeix l'espectador en una sensació tridimensional espectacular.

Una manera brillant de continuar apropant la dansa als més petits però alhora de presentar un nou llenguatge escènic, que, més que contemporani, m'atreveix a anomenar-lo com a avançat a la nostra època. Dues companyies amb una dilatada trajectòria i un segell de perfecció i qualitat. Felicitats per l'atreviment i mil gràcies per l'agorosa proposta!

pinocchio

cia. mercè framis

- **Espectacle:** *Xarop de cargol*
- **Gènere:** teatre d'ombres
- **Públic:** totes les edats
- **Espai:** interior

Una nova joia de la mestra en l'art del teatre d'ombres. *Xarop de Cargol* és el nou espectacle de la Cia. Mercè Framis, dedicat als petits de la casa, sense oblidar que els més granadets poden gaudir d'un manifest escènic entranyable i ple de bons sentiments.

La protagonista del conte, la Clara, és un personatge tendre, generós i extremament solidari amb la societat que l'envolta. És metgessa, i com a bona professional sap curar els mals que pateixen els seus malalts. Les medicines són cançons i poemes presentats amb una gràcia i una simpatia que provoquen en l'espectador el desig d'estar “una mica malalt” només perquè la Clara vingui a visitar-lo! El llenguatge és molt apropiat per als petits a qui va dirigit l'espectacle: a la Clara l'acompanya tot un món de símbols infantils: la pilota, el seu animalet (una cabreta), arbres, pomes... i tot un univers d'elements fàcilment reconeixibles i molt familiars.

Parlar de la Cia. Mercè Framis és parlar de professionalitat i sobretot d'una trajectòria carregada d'èxit amb espectacles que no només són un entreteniment escènic o una font lúdica d'aprenentatge, sinó que també s'arrelen al cor de l'espectador com una veritable declaració d'amor. La creadora de somnis Mercè Framis dissenya, interpreta, manipula i posa veu als personatges de *Xarop de Cargol*. S'acompanya de l'Olga Olveira a l'escenari i confia la construcció de l'escenografia tècnica de l'espectacle a Tero Guzmán i Quim Vivas. Diàlegs de Jordi Teixidor i poemes de Joana Raspall i Joan Amades amb música de Joan Saura completen el repartiment d'aquest regal pels sentits de l'espectador.

xarop de cargol

■ Bufar... i fer anys: 30è aniversari de Toc de Retruc

Toc de Retruc

Eugeni Proubasta i Deulofeu

Una breu nota al feisbuc em dispara sobtadament records de la meva infantesa. Una sola línia d'hipertext, "Toc de Retruc, 30 anys d'espectacles", em transporta a un iutube on es posa en marxa un breu i sobri recull d'imatges i sons d'aquestes tres dècades...

Em sento traslladat a la meva infantesa, moment en què recordo haver descobert tres actors, o tres músics, fent unes músiques estranyes i divertides que interpretaven posant-se en la pell d'uns no menys estrafolaris personatges. Durant uns quants anys vaig seguir la pista d'aquell grup inclassificable i vaig poder gaudir de nous espectacles amb els quals sempre em sorprenien amb noves músiques i noves històries. Després em vaig fer gran i no em deixava portar al teatre. Coses de l'edat. I em vaig fer més gran. I vaig tornar a anar al teatre. I em vaig fer una mica més gran, fins que un dia vaig ser pare. I vaig portar els meus fills al teatre, com els meus pares m'hi havien portat a mi. I me'ls vaig tornar a trobar, els Toc de Retruc, amb els seus instruments fets amb coses rares, amb les seves tonades exòtiques i amb les seves històries fantàstiques.

Decideixo entrevistar-los, per saber coses de tots aquests anys, i quedo amb ells per mail. Em contesten amb un sms convidant-me a casa seva, quan em vagi bé. Dimarts a la tarda em va bé i em dirigeixo a casa seva, taller seu, magatzem seu, en fi, al local seu. Arribo i tot és en silenci. Fa cara de no haver-hi ningú. Però a la porta un rètol, descolorit i castigat pels anys, em convida a entrar sense ni tan sols trucar. La porta grinyola i em sento sol dins un espai fosc i gran. He d'esperar una estona per veure-m'hi, però així que m'hi veig m'adono que és un espai agradable i tènuelement il·luminat. Al fons, a mà dreta, assegat davant d'una taula, puc distingir dos estranys personatges que parlen en veu baixa. M'acosto i veig que estan jugant a cartes i contenint el riure. M'adono que estan parlant de mi (també rient de mi ?!). "Passi, passi, jove", em diu el més gran, elegantment vestit de frac, tot aixecant la vista de la partida però sense deixar la baralla. "Posi's còmode, que no trigaran en tornar". Abans que tingui temps de sortir de la sorpresa, se'm presenta: "Sóc l'Estaquí Pinyol, el mestre i oncle de la gent de la companyia". Em ve un flash a la memòria al recordar-lo com un dels personatges d'una de les primeres obres de Toc de Retruc. Així, doncs, es tracta d'un personatge real?, penso... Per sortir de dubtes em miro detingudament el seu col·lega. Va vestit amb una mena de granota de colo-

raines pastel, i una llarga trena s'escapa de sota un barret inversemblant on hi ha escrita la paraula Xpac. El Savi Xpac! Em ve a la memòria un altre personatge sortit d'una altra de les seves històries. I ara vet-ho-aquí que me'l trobo al davant, mirant-me des del darrere de les seves immenses ulleres de nedador, tan real com tu o com jo... M'agafa com un vertigen perquè començo a pensar que no sé ben bé on m'he anat a ficar. És el món real? A la paret del davant hi veig un munt de cartells que em van portant per la història de la companyia: 1980, *El Geni Jeroni*, 1982, *Compàs d'espera*... "Aquí hi sortia jo", em diu el Mestre Pinyol, tot dei-

«I me'ls vaig tornar a trobar, els Toc de Retruc, amb els seus instruments fets amb coses rares, amb les seves tonades exòtiques i amb les seves històries fantàstiques»

xant la partida i dirigint-se a mi. Agafant definitivament el paper d'amfitrió em guia per aquest insòlit museu, on vaig descobrint objectes, instruments i documents aparentment desordenats, però que em van portant, una vegada més, d'un record a l'altre. 1984, *Bloc de notes*: "Aquí hi sortia el meu company, el Savi Xpac. Anys més tard", segueix el Mestre, "quan Toc de Retruc va celebrar els 15, vam coincidir tots dos en un altre muntatge"... Mirant la paret de davant m'adono que està totalment recoberta per centenars de dibuixos de mil colors. "Són records que els nens ens han anat enviant després de veure'ns al teatre", em diu a cau d'orella el Savi Xpac. Al fons, a mà esquerra, sona un rellotge de cu-cut i, com si fóssim en un escenari, s'il·luminen tot de làmpades i tinc l'estranya sensació que es fa de dia. Els armaris obren les portes, els baguls aixequen les tapes, les maletes es desperten i com buidant-se de sobte comencen a aparèixer en comitiva un munt de personatges que fins ara no veia: són tots els que han format part de les històries de trenta anys: els Terramonsins, el Geni Jeroni, el Cuc Saltimbanqui, els Mecànics Romàntics, els Gurimelis, el Bufó, el Rei d'Espingàlia, el Minitaure, en Cornucopi, en Mixolidi, el Mag Mama-

go, l'Alquimista... tots es posen en rotllana, com en una gran sardana, tots es posen a ballar. I del sostre es deixen caure aquella colla dels *Kei Kei*: que si la Cabra Valentina, que si el Popifant Binàs, o bé el Mico de Tres Cues, o la Girafa del far...! I se'm posen a cantar! No sé si és veritat o mentida, però tant se val! em deixo portar, em vull sentir com un infant.

A fora sento un so greu que s'acosta i, alhora, la llum de dins es va fonent, i tota aquesta gentada que va marxant. Els armaris es tanquen, com els baguls i les maletes. Davant meu només queden el Mestre i el Savi. El primer em diu: "Ara arriben...". Miro cap a la porta i quan torno

a mira-me'ls per dir-los "està bé, els vaig a rebre", m'adono que només hi ha dos penjadors a l'armari més proper: en un, un frac, molt ben plegat, i a l'altre, una mena de granota de coloraines pastel i, damunt d'una lleixa, un barret inversemblant amb una paraula escrita: *Xpac*. Surto a fora i el so greu que va arribant és el d'una furgoneta que, de tan carregada, sembla que les rodes li toquin a terra. Es para, s'obren les portes i de dins va apareixent la gent de la companyia: les tres Martes, els dos Oriols, l'Aina, en Raül, en Víctor, l'Arnau, en Carles (i d'on surt, tanta gent?, penso). Fan cara de molts quilòmetres, i d'estar força cansats: "Una hora d'espectacle és tot un dia de feina", em diuen. Però en tots hi veig als ulls una espurna d'il·lusió. És aquesta il·lusió, i el que acabo de veure allà a dins, el que els ha fet durar trenta anys.

I em penso que, per avui, ja he vist prou coses. No els faré cap entrevista. M'acomio i, al marxar, m'adono que en els vidres del vehicle, plens de pols, algú ha escrit amb el dit una frase que a ningú no sona bé, però que sempre és benvinguda per la gent de teatre: "Molta merda!". Llarga vida, Tocs !

Eugeni Proubasta i Deulofeu és periodista, equilibrista, pensador i espectador

■ La Mostra d'Igualada

la mostra

està ben viva!

Del 6 al 10 d'abril s'ha celebrat amb professionalitat, rigor i entusiasme la Mostra d'Igualada, un de les fires d'espectacles familiars més importants del país, malgrat la crisi econòmica que pateix el sector i la mateixa Mostra.

Òscar Rodríguez, director artístic de la Mostra, Òscar Balcells, gerent, i Toni Poch, responsable de la infraestructura i de l'atenció als professionals, han fet en aquesta 22a edició de La Mostra grans equilibris, però també aquest any han fet possible que els visitants i els professionals s'hagin pogut impregnar d'il·lusions, teatre i art.

26.000 espectadors, 538 professionals acreditats i 75 espectacles diferents s'han passejat per una Igualada plena de sol, on també eren presents els espais de GAAC i la Camaleònica, en una mostra que Ferran Mascarell, conseller de Cultura, va definir com una fira estratègica dins el panorama artístic del país.

Entre les activitats específiques organitzades per als professionals va tenir lloc la jornada que organitza la Diputació de Barcelona, *Programar en temps de crisi*, en què va destacar la intervenció d'Alberto Fernández Torres. També es va celebrar una taula rodona amb els directors artístics de diversos festivals internacional i la jornada *Ens trobem a La Mostra d'Igualada*, on des de La Fundació La Roda es va explicar la iniciativa del *Passeig dels Teatres*, que reservà un espai als teatres de Barcelona al Parc de la Ciutadella amb motiu de la Tamborinada, el 29 de maig, per ensenyar al públic les seves ofertes teatrals. També han destacat el segon *Mercat de Projectes d'Espectacles* i la presentació del llibre *Fundació Xarxa, 15 anys programant per a infants a Catalunya*.

Entre els regals artístics d'aquesta

Mostra, han destacat dues companyies que també es podran veure a la Tamborinada: *Cia. NS Danza i Zum-zum teatre*. Aquesta última va estrenar *La camisa de l'home feliç*, una obra que va més enllà del conte de Lleó Tolstoi. Ramon Molins, el director, hi aporta una reflexió sobre el món que volem oferir als nostres infants.

També es va poder veure l'estrena de *Les Trifulgues del Germans Garapinyada*, dels incansables *Teatre Mòbil*, i el públic va gaudir d'un luxe d'artesanía artística amb la *Cia. Mariantònia Oliver*, amb la seva proposta de dansa, amb *L'Estenedor Teatre* i la *Cia. La Closca*, amb els seus titelles, i amb la *Cia. Daraomai*, amb el seu circ. L'espectacle de la *Cia. El Somni del Drac* va bressolar els assistents amb una obra plena de tendresa a *Com un mirall*. Una proposta dolça i arriscada és la que va fer *Produccions Essencials*, una jove companyia que va compartir amb el públic *Cinc contes diferents*, en què de la discapacitat hi té un paper destacat. *Engruna Teatre* també va oferir al públic un regal en forma de conte amb *La nina del cap pelat*, i *Falso Giro 2*, de *Sacude*, *danza vertical y danza aérea*, va ser la poesia de l'adrenalina. Per la seva banda, *Marcel Gros* va abraçar petits i grans amb honestat i tendresa amb la veritat del nas vermell, de la respiració i de les paraules. Al seu espectacle Marcel Gros li ha posat el títol de *Minuts*. També podria haver estat *Quan el cor batega perquè saps estimar*. Gràcies, Marcel.

Marcel Gros va estrenar Minuts a la 22a Mostra d'Igualada

Nou, de la Cia. Daraomai

Zum.2, de la Tresca i la Verdesca

destaquem...

Artescape, art per als joves del 8 d'abril al 17 de juny

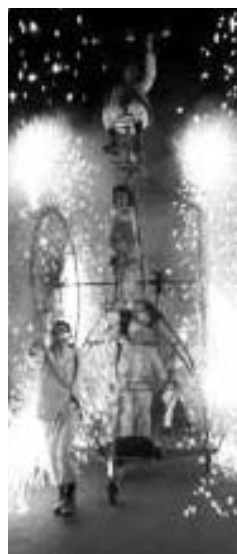
El festival Artescape torna a portar l'art als carrers barcelonins de Sants i el Poble-sec, i aquest any també de la Marina, per facilitar la integració dels joves nouvinguts. Aquesta és la novena edició d'una iniciativa de l'entitat Artixoc i el districte de Sants-Montjuïc amb una àmplia programació d'activitats relacionades amb la cultura del hip-hop, el circ, el break dance, la percussió i els murals urbans. Més informació a Xarxanet i a Artixoc.

www.artixoc.com - www.xarxanet.org

Festival Internacional de Viladecans al carrer

El 2 i 3 de juliol Viladecans obre els seus carrers i places al teatre de carrer i a l'animació. El **Festival Internacional de Teatre i Animació** proposa a actors, actrius, ballarins, pallassos, músics, programadors i ciutadans conviure en una gran festa d'art en estat pur. Més de 30 companyies d'aquí i de l'estranger s'hi solen donar cita i presentar les seves propostes escèniques de màgia, animació, teatre i dansa per a totes les dats.

www.alcarrer.viladecans.net

una barretada...

Una xarxa de feina ben feta

El passat mes de novembre la Fundació Xarxa va celebrar entre amics el quinzenès aniversari d'una entitat clau en el sector del teatre familiar català.

El 13 de novembre passat hi va haver festa grossa a Mollerussa per celebrar el quinzenès aniversari de la Fundació Xarxa. Dies abans, en roda de premsa, Jaume Amigó, president de l'entitat, va recordar que La Xarxa és actualment el circuit de programació estable més important de teatre infantil a l'escena catalana i va aportar algunes xifres significatives: el 2009 els 75 municipis de Catalunya amb grup de La Xarxa van programar un total de 651 funcions, que van tenir més de 160.000 espectadors. Amb aquesta targeta de presentació, ple d'orgull per la tasca feta, Jaume Amigó afirma que "cal difondre més que fa La Xarxa. Som hereus del moviment Rialles, que va aparèixer fa més de trenta anys, recollim entitats sensibles a l'educació, a l'espectacle i als nens, som una fundació de serveis que cobreix el que li manca al voluntariat —mètode, temps, disponibilitat, "professionalitat"—, evitem el patiment per pagar a les companyies... I volem un reequilibri del territori a través de les arts escèniques".

Segons Agustí Coll, cap de l'àrea d'espectacles de La Xarxa i "l'home que ha vist més teatre!", com es coneix dins de la professió, "La Xarxa treballa per la dignificació del teatre infantil". "Durant anys érem molt pocs", afirma, "però hem aconseguit mentalitzar els ajuntaments perquè dediquin una partida al teatre familiar i hem volgut ensenyar al públic la litúrgia del teatre". "Catalunya és la comunitat que té més producció de teatre familiar", continua, "i amb tanta producció, nosaltres recomanem espectacles de qualitat, tot separant el gra de la palla. Tenim un catàleg i fem un seguiment de la programació. Treballem amb seriositat". Ramon Llimós, el gerent, afegeix que "amb publicitat mínima, La Xarxa ha aconseguit fidelitzar un públic".

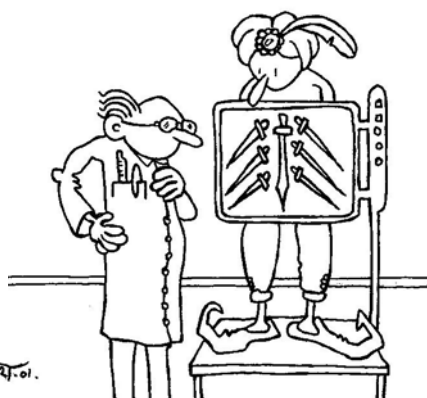
La celebració de l'aniversari s'ha fet a Mollerussa perquè la població celebra 25 anys de programació infantil. Els actes van complir amb les parts més protocol·làries, i també les més afectives, quan es va mencionar artistes, companys i amics que ens han deixat en els darrers anys, com Joan Busquets, de la Cia. Infima la Puça, o Dolors Coll, d'Artristras. L'acte inaugural, amb Pep López i Tomàs Molina, va estar plena de denses històries i biografies de La Xarxa, persones i professionals que han deixat rastre amb la seva feina i amb la seva personalitat. Tant la cercavila com la gala amb les companyies volien ser una guspira encesa de la flama de La Xarxa, que ha de seguir brillant. El sopar va oferir una cirereta final amb el Mag Lari, i ja l'endemà, en una gala conduïda per Anna Roca i Pep Callau, les companyies —dansa, màgia, contes, circ...— van regalar un trosset de professió i bones maneres, tot recordant-nos la qualitat del nostre teatre familiar català. Cal mencionar el proper i divertit moment en què Agustí Coll, profundament admirat i escoltat en el dia a dia de la programació catalana professional, va ser proclamat "el General" en un gag de la Cia. La Tal.

Dies després, parlem amb en Ricard Torrents, de GAAC, un professional distribuïdor de companyies arreu de Catalunya i de l'Estat espanyol. Ricard és l'exemple de persona formada a La Xarxa com a voluntari i que després, amb experiència i entusiasme, ha anat marcant camins de bones formes en el món del *management* tot fent créixer, amb pas petit i bona lletra, la seva pròpia empresa. La Xarxa, amb les seves eines i persones, així, doncs, és també bresol de noms que fan de la seva vocació una professió.

Des de la Fundació La Roda, felicitem La Xarxa. Els desitgem més anys de bona feina, tot seguint obrint els ulls als que els envolta en aquesta gran família del teatre familiar català.

MIQUELET

una miqueta d'en

www.socpetit.cat

Una web que facilita la vida als pares, mares, tiets, tietes i altra fauna familiar envoltada de criatures. En aquesta pàgina hi trobareu tota mena de connexions amb serveis, des d'un cangur a una associació solidària amb qui col·laborar. Necessiteu animar la festa de bateig? Aquí hi trobareu propostes de tota mena. Teniu ganes de compartir amb altres pares i mares, monitors, educadors/es... les vostres vivències? Obriu un blog i a escriure! Se us han acabat les idees i el menú infantil ja no té gràcia? Obriu l'apartat receptes i a copiar les més gustoses. Tot un món de recursos útils que ajuden a portar bé el dia a dia amb les criatures.

www.criatures.info

Aquesta és una ben nodrida agenda d'activitats per a infants de totes les edats a tot Catalunya. Hi podeu trobar espectacles, animació, propostes de sortides, participació a fòrums amb altra gent que té criatures de la mateixa edat... I cada dia publiquen anuncis nous de propostes interessants que van des de colònies a excursions de cap de setmana o teatre infantil. Per gaudir del vostre temps lliure amb els vostres hereus i pubilles, i cavallers també.

www.laranalapepa.com

Voleu aprendre a tocar el piano? Voldríeu anar al Zoo de Barcelona a veure si la lloba ja és a la gàbia? Teniu notícies d'espectacles que voleu compartir per anar a veure amb tot l'esplai? Voleu publicitar les vostres activitats perquè gent amb criatures estiguin al lloco que sou un recurs dels xulos a Barcelona ciutat? Doncs aquesta és la vostra pàgina web. Un munt d'informació ben organitzada i molt visual, amb presència també al facebook.

www.conpeque.com

Una pàgina en format de blog interactiu feta per una aprenent de mare, un boig de les eines 2.0 i molts col·laboradors que actuen com a agents secrets i expliquen les peripècies viscudes amb la canalla anant al teatre, al museu, a les sortides al parc i als inicis d'escola. Ben dissenyada, senzilla de navegar, en castellà oberta a tot l'Estat Espanyol, s'hi poden trobar entrades de teatre a millor preu o gratuïtes, programacions de diverses ciutats i tota mena d'informació al voltant dels nanos.

■ Bufar... i fer anys: 25è aniversari del Centre de Titelles de Lleida

25 anys de feina curosa

25
anys
centre
de titelles
de lleida

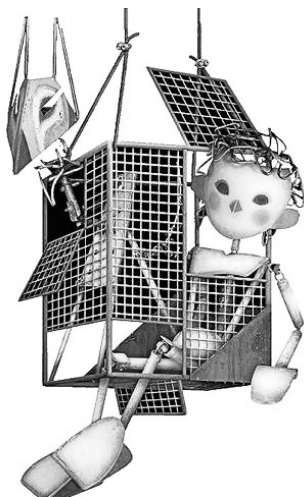
Centre de Titelles de Lleida

El Centre de Titelles de Lleida, creat l'any 1986 per Joan Andreu Vallvé i Julieta Agustí, celebra aquest any el seu 25è aniversari amb una sòlida trajectòria que l'avalua com el principal ens creador i divulgador de l'art dels titelles al nostre país.

Joan Andreu Vallvé i Julieta Agustí i tot l'equip del Centre estan celebrant des dels inicis de l'any aquest aniversari, tot i que serà en el transcurs de la **22a Fira de Teatre de Titelles de Lleida**, el 29 i 30 d'abril i l'1 de maig —en són els organitzadors—, que la celebració prendrà un especial protagonisme, amb quatre exposicions commemoratives que evocuen el treball creatiu i dramàtic del Centre: "Hamelin", "Retaule de Nadal", "Vola Peter Vola" i "Titelles Gegants". A Barcelona la companyia ha estat present al Teatre Nacional de Catalunya durant tot el mes de febrer amb la seva última producció, *Mowgli, l'Infant de la Jungla*, i també al Petit Palau, al Petit Liceu i a la Fundació Miró amb actuacions i exposicions de titelles. Un llibre commemoratiu, *Del llapis a l'escenari*, deixarà finalment constància de la història i la trajectòria d'una gent apassionada per la seva feina i d'un equip que es pot qualificar de molt tossut. Qui coneix el sector sap el que representa donar vida a un projecte artístic i cultural ben fet durant tot un quart de segle.

Dinou espectacles produïts, 22 edi-

cions de la Fira de Teatre de Titelles de Lleida, 26 campanyes escolars realitzades, 11 publicacions editades. Aquestes són algunes de les xifres que parlen d'una feina ben feta i constant des dels camps pedagògic, documental i artístic. Des del Centre s'ha fet un treball conti-

nuat de creació i divulgació de l'art dels titelles que l'ha convertit en un centre de referència a tot el país i mundialment. Darrerament, des de la seva instal·lació al convent de Santa Teresa al casc Antic de Lleida, la vessant dinamitzadora del Centre s'ha intensificat amb la creació i acollida de l'Associació d'Espectadors del Centre i la coproducció d'activitats socioculturals en col·laboració amb altres entitats i col·lectius, sense oblidar els taller per a educadors.

Tota aquesta feina es vol culminar amb la creació del Museu de Titelles de Catalunya, un dels projectes que fa que la Julieta i el Joan Andreu encarin amb il·lusió el futur del Centre.

www.titelleslleida.com

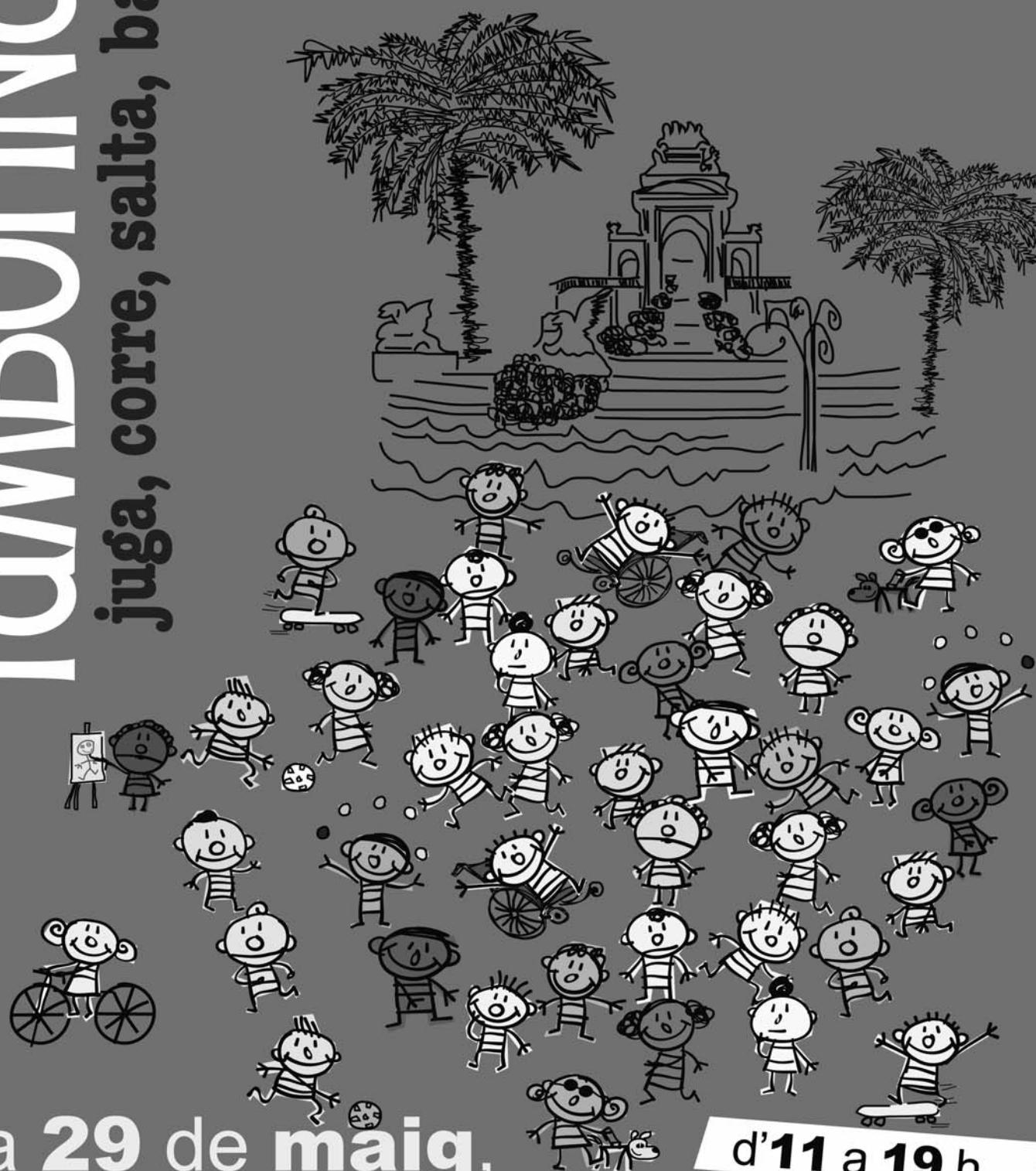
Premi Rialles al millor espectacle de Catalunya, el 1991, Premi de Teatre Ràdio 4, el 1993, Premi de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, el 1996 i 1997, premis del Festival de Teatro para Niños (FETEN) de Gijón, el 1999, i fins i tot nominació als Premis Max al Millor Espectacle Infantil de l'Estat, el 2005...

El Centre de Titelles de Lleida col·lecciona reconeixements merescuts al delicat i rigorós treball artístic i estètic que defineix tots els muntatges que surten de la seva fàbrica d'històries protagonitzades pels titelles.

TAMBORINADA 2011

juga, corre, salta, balla!

Dia **29** de **maig**,
al **Parc** de la **Ciutadella** de **Barcelona** **d'11 a 19 h**

amb el suport:

**Generalitat
de Catalunya**

**Ajuntament
de Barcelona**

**Diputació
Barcelona**

amb la col·laboració de:

organitza:

6 x 4

Aquest és un espai dedicat als músics i animadors de Catalunya i a la feina educativa ingent que fan arreu del país amb les seves propostes musicals.

La Tresca i la Verdesca

La Tresca i la Verdesca neix al 1998 i des de llavors no ha parat de fer actuacions per al públic familiar. Formada per **Claudi Llobet, Jordi López, Toni López i Carles Pérez**, la companyia es caracteritza per una posada en escena fresca, temes propis, música en directe i una bona comunicació amb el públic.

El grup s'inicia en el món de l'animació amb l'espectacle *Això, allò i allò altre* —més tard rebatejat com a *Zum*—, que els dona el seu tret d'imatge distintiu: les abelles. D'aquest espectacle neix el seu primer disc, *La Tresca i la Verdesca* (Temps Record, 2004), que conté algunes de les cançons que s'hi interpreten.

Més endavant la companyia continua evolucionant dins el món de l'animació amb l'estrena el 2002 de l'espectacle *A quant va la mel?*, de jocs i música, i també el 2005 amb *Històries d'aigua*, en què combinen animació amb 150 litres d'aigua.

L'any 2008 el grup rep un encàrrec del Museu de les Aigües de Cornellà de Llobregat: crear un espectacle musical per descriure el seu patrimoni en motiu del centenari de la Central Cornellà, fundada el 1909. El Museu descarta que l'animació hi sigui present, i això suposa un repte per al grup, que decideix entomar-lo. D'aquí neix *Maquinaigües 1909*, un espectacle musical amb cert contingut teatral que explica la creació de la Central. El resultat fa que al grup se li obrin noves portes i possibilitats: l'animació és present en un format diferent i la música pren un protagonisme principal. En aquesta època, el grup grava el disc 4 (Temps Record, 2010), que conté dotze temes. Molts són inèdits, i altres provenen d'*Històries d'aigua* o d'*A quant va la mel?* El disc es tinta d'aquesta nova sensació que té el grup i d'una necessitat d'expressar-se més des de la música que des de l'animació, sense rebutjar-la. Intenten crear atmos-

noves inquietuds
d'una companyia
consolidada

feres musicals, moments instrumentals, descartar lletres o moments reservats per a l'animació en directe, i comptar amb un bon nombre de músics —Aleix Tobias, Xavi Lozano, Dani Espasa...— per acabar d'enriquir el resultat final.

El disc té una bona acollida i els porta a actuar a la Festa dels Súpers del 2010, per primera vegada fora de la programació destinada a l'animació. Aquest cop la companyia es presenta amb una banda de set persones i en format concert. El resultat és prou satisfactori.

Actualment, el grup combina les actuacions d'animació amb la realització d'un nou espectacle en teatres centrat exclusivament en la música i el concert. Sense deixar de banda la vessant de l'animació, La Tresca està intentant reestructurar-se per poder donar sortida a aquestes noves inquietuds professionals. En aquest sentit, ha iniciat un projecte de col·laboració amb la companyia Xirriquiteula Teatre, en el qual comptaran amb la direcció artística de Iolanda Llansó en futurs espectacles —directora també de *Maquinaigües 1909*, i dissenyadora i realitzadora del vestuari— a més de crear i preparar conjuntament noves propostes dirigides a públic familiar.

La Tresca i la Verdesca

Tel.: 649 131 730 - www.latresca.com

imprescindible...

**Lleida, paradís dels
titelles durant tres dies**

Cap a Lleida falta gent! Tothom a la Fira de Teatre de Titelles de Lleida! Els dies 29 i 30 d'abril i l'1 de maig del 2011 tindrà lloc la 22a Fira de Teatre de Titelles de Lleida, organitzada pel Centre de Titelles de Lleida, que aquest any en fa 25, d'anys! Una vegada més, Lleida tornarà a ser la capital dels titelles omplint d'espectacles infantils, familiars i per al públic adult tots els racons de la ciutat.

La Fira acollirà una vintena de companyies —si algun lleidatà s'anima pot acollir alguna d'aquestes companyies a casa seva a canvi d'unes entrades— i també tindrà la presència de més de 100 programadors. Lleida es converteix així en el marc idoni i punt de trobada i de contacte entre companyies i programadors. La Fira ha esdevingut una necessitat, tant per al públic lleidatà com pels mateixos professionals del sector. A l'entorn de la Fira s'han organitzat diferents esdeveniments i activitats paral·leles com l'11a Fira del Llibre de les Arts Escèniques, exposicions, presentació de llibres, espais de reflexió i tallers de titelles per als més menuts. Patrocinen la Fira l'Ajuntament de Lleida, l'Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC), la Fundació Pública de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) i el Ministeri de Cultura (INAEM).

www.firatitelles.com

Secció coordinada per Pep Puigdemont

Aquesta secció de Miqui Giménez, músic, cantant i expert en tallers d'instruments musicals, mostra pas a pas la manera de fer instruments de picar, rascar i bufar d'una manera senzilla, amb materials reciclats i econòmics i que són fàcils de trobar.

el material

- ⌚ un escuradents got de paper o de plàstic o bé un envàs de iogurt
- ⌚ un escuradents
- ⌚ un tros de cordill "torzal" d'aproximadament 1,5 mm de diàmetre i d'una llargada d'uns 50 cm
- ⌚ un cartonet per dibuixar una gallina

les eines

- ⌚ tisores
- ⌚ retoladors de colors
- ⌚ punxó
- ⌚ cola

consells

- ⌚ Si el cordill és de cànem, no sonarà amb aigua. Caldrà untar-lo amb pega-colofònia.

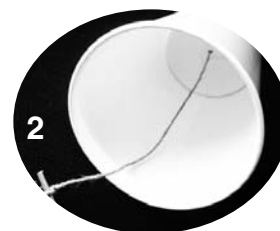
Secció elaborada per:

Miqui Giménez

miquigimenez@gmail.com - 600 472 597

1. Amb un punxó fem un forat a la base del recipient, just perquè hi passi el cordill.

2. Passem el cordill i, per evitar que s'escapi, el lliguem amb un tros d'escuradents.

3 i 4. Dibuixem una gallina, la pintem, la retallem i l'enganxem al recipient.

utilització musical

Humitem el cordill amb aigua. Amb una mà aguantem el recipient i amb l'altre mà, humida, fem tibades fregant el cordill de dalt a baix (podem seguir el patró de tibades següent: curta, curta, curta, llarga). Ja tenim una joguina sonora que imita el cloqueig de les gallines.

el podi

L'il·lusionista Xevi guardonat amb la menció honorífica del Memorial Li Chang

El Jurat del Festival de Màgia Memorial Li-Chang de Badalona ha concedit per unanimitat una Menció Honorífica a Xevi per la seva important trajectòria artística, la seva difusió de l'art de la màgia i el treball cultural i didàctic que ha portat a terme a escala internacional. Xevi, empordanès universal, va rebre el reconeixement el 26 de febrer al Teatre Zorrilla de Badalona en el transcurs de la Gala Memorial Li-Chang. Xevi és autor de llibres de màgia, conferenciant, fundador de Mags Sense Fronteres, organitzador de més de 60 festivals internacionals i de diverses exposicions màgiques, *Record Guinness* i creador del primer Museu de Màgia a l'Estat espanyol. Ha realitzat milers d'actuacions pel món, ha actuat a més de 400 programes de TV, ha fet diversos espots publicitaris i participat com a actor a set pel·lícules de cinema. Entre els molts reconeixements que posseeix figura l'Estrella d'Or de The Magic Circle d'Anglaterra i la Medalla d'Or de la Sociedad Española de Ilusionismo.

Brillant 7a edició de Món Llibre

El 9 i 10 d'abril es va celebrar amb gran èxit organitzatiu i participatiu la 7a edició de Món Llibre a la Pl. Coromines de Barcelona, a tocar del MACBA. Aquesta festa, nascuda l'any 2005 en el marc de l'Any del Llibre i la Lectura i que té un format i un plantejament únic a tot Europa, reuneix durant dos dies editorials, biblioteques i professionals

de la literatura, de la il·lustració i de les arts escèniques al voltant del llibre per a infants de 0 a 12 anys. Unes 15.000 persones han participat aquesta any a una festa que ha estat especialment brillant, amb la participació destacada de Taro Gomi, il·lustrador japonès. Una programació plena de contes, música i tallers, amb espais de lectura i d'intercanvi de llibres i contes, han permès a l'Ajuntament de Barcelona i a més de trenta editorials consolidar la trobada i donar-li més rellevància que mai. Cal recordar que el llibre infantil és un dels sectors més importants del món editorial.

la teva salut és de colors

VINE A PINTAR-LA AL TALLER DE PINTURA D'ALIANÇA
A LA TAMBORINADA QUE SE CELEBRARÀ EL PROPER
29 DE MAIG AL PARC DE LA CIUTADELLA.
BUSCA'NS I PODRÀS FER-TE UNA "REVISIÓ EXPRESS".

globuls
blancs

globuls vermells

colesterol

bilis

fetge

hemoglobina

cervell

 www.facebook.com/aliancat
902 380 390 www.alianca.cat

 bufet mèdic

aliança
benefici per a la teva salut

C/ Entença, 74-76

Telèfon: 93 289 30 00

www.infobarna.com

Assessorament i vendes informàtiques
Ordinadors, Components i Consumibles
Impressores, Perifèrics, Accessoris
Instal·lacions, Servei Tècnic
Al vostre servei des de 1998

Com tots sabeu, des de l'any 1999 està
vigent la Llei de Protecció de Dades, una
**lleï de compliment obligatori per a
qualsevol empresa o entitat.**

Infobarna, S.A. ofereix als col·laboradors de **LA RODA**
l'oportunitat de poder gaudir d'aquesta adaptació a un
preu gairebé simbòlic per tal d'ajudar els membres de **LA**
FUNDACIÓ en el compliment amb la llei, tal i como ha
fet **LA RODA**.

Deixa'ns assessorar-te...

Educació
Cultura
Lleure
Societat

LA RODA

FUNDACIOLARODA.CAT

Xarxa d'Espais Escènics Municipals

Música, teatre i dansa
a 143 municipis

**Els millors espectacles
i actuacions a prop teu!**

Consulta la cartellera a:
www.diba.cat/escenari

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura